

Hond – basis

Opvoeden van Pups & Pubers

Zen4AllDogs Academie BeNe ©

Auteur: Krisje Moens

Disclaimer

Copyright © - Alle rechten voorbehouden

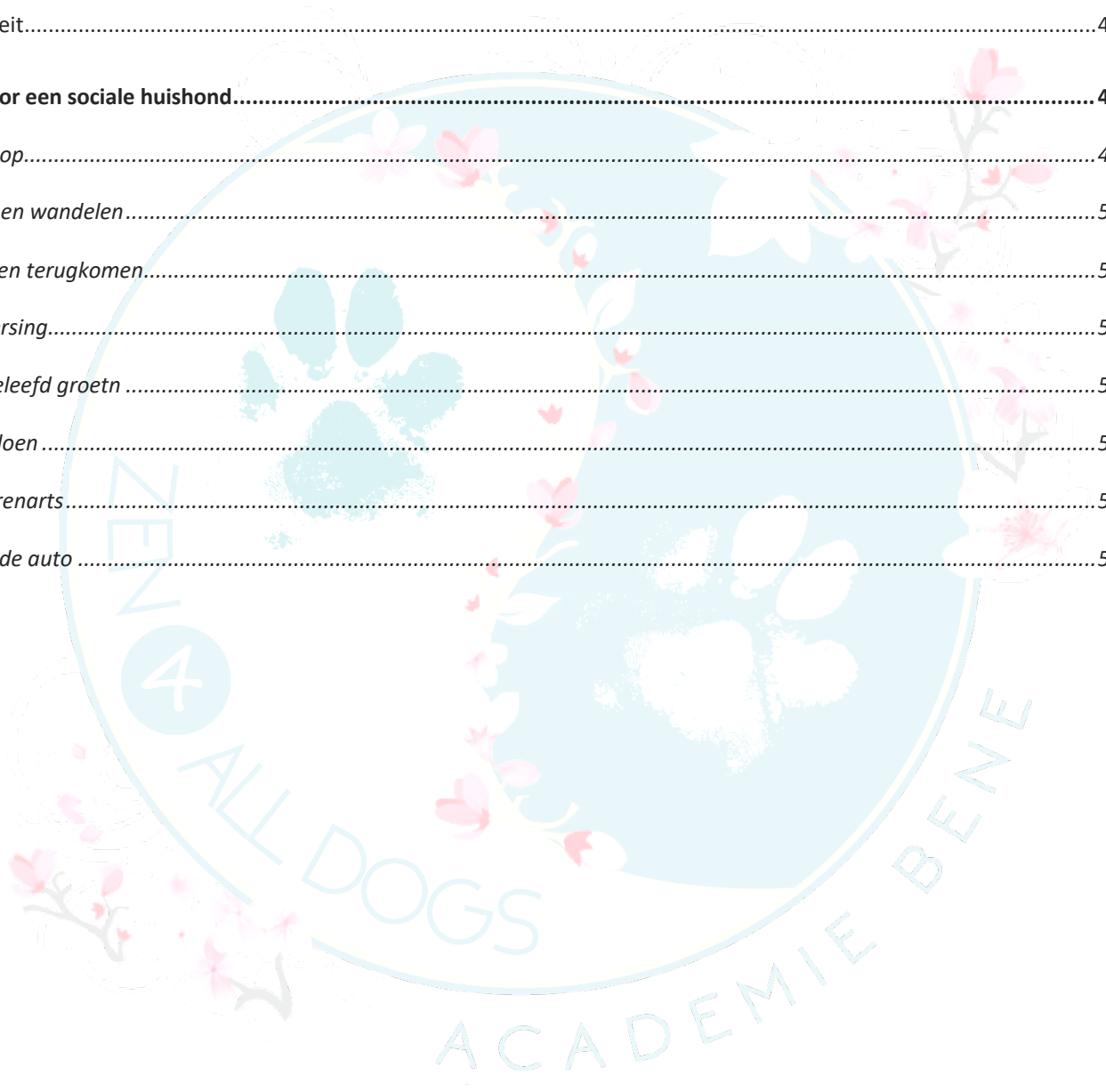
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door print-outs, kopieën of op welke manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur(s).

Bij misbruik worden er gerechtelijke stappen ondernomen.

INHOUDSOPGAVE

Puppy's opvoeden	5
<i>Er komt een puppy!.....</i>	<i>5</i>
Raskeuze.....	5
Hoe kies ik een goede fokker?.....	6
Een puppy kiezen	9
Kennismaken met de pups.....	10
Puppytest van Campbell.....	11
<i>Puppy voorbereidingen.....</i>	<i>20</i>
Wanneer haal je het beste een pup in huis.....	20
Vermijden dat het fout gaat.....	20
<i>Puppy boodschappenlijstje</i>	<i>24</i>
<i>Zindelijkheidstraining.....</i>	<i>28</i>
Toch een ongelukje?.....	29
Binnenhuis toilet	30
Veel gestelde vragen	31
<i>De Nachten</i>	<i>31</i>
Ik sta op	31
Ik sta niet op.....	32
De eerste nachten	32
Veel gestelde vragen	33
<i>Bench gewinning.....</i>	<i>33</i>
<i>Elke pup een goede start!</i>	<i>34</i>
Het groeiende puppylijfje.....	34
Puppyperikelen.....	35
Wat doen met je pup? 8-10 weken.....	36
Wat doen met je pup? 10-14 weken.....	38
Wat doen met je pup? 14-20 weken.....	39
Wat doen met je pup? 20-24 weken.....	41
Socialisatieschema	42

<i>Met de pup naar de dierenarts</i>	42
Opvoeden van pubers	44
<i>Je puber goed op pad</i>	44
Wat je moet weten over puberlijfjes.....	44
Puberperikelen.....	45
Puberteit.....	46
Life skills voor een sociale huishond	48
<i>De UIT knop</i>	49
<i>Ontspannen wandelen</i>	50
<i>Loslopen en terugkomen</i>	51
<i>Zelfbeheersing</i>	55
<i>Bezoek beleefd groeten</i>	56
<i>Terrasje doen</i>	56
<i>Bij de dierenarts</i>	56
<i>Mee met de auto</i>	56

PUPPY'S OPVOEDEN

In dit hoofdstuk proberen we je alles mee te geven wat je nodig hebt om een puppy een goed opvoeding te geven.

ER KOMT EEN PUPPY!

RASKEUZE

Mensen die er voor kiezen om een puppy in huis te halen zijn zich vaak niet bewust van welk ras ze in huis halen. Een pup kiezen omdat hij er schattig uit ziet, omdat de kleur bij je interieur past of omdat je een film hebt gezien met die mooie hond er in, is niet verstandig! In module 1: ethologie van de hond zagen we al dat honden in een verschillende rasgroep oorspronkelijk gefokt zijn voor heel andere doeleinden. Het is daarom belangrijk je op voorhand grondig te informeren over welk ras je wil kiezen. Welk ras past bij jouw levensomstandigheden, bij jouw persoonlijkheid of bij je gezin. Het maakt het leven met je hond er zoveel gemakkelijker op als zijn behoeftes afgestemd zijn op jouw leven en energieniveau!

HOE KIES IK EEN GOEDE FOKKER?

Je zoektocht begint

Je bent zorgvuldig te werk gegaan met de keuze van ras van je pup, dan is het kwestie op zoek te gaan naar de goede fokker. Je zoekt op internet, in hondenmagazines waar fokkers adverteren, via kennissen, op een hondenschool kan je navraag doen of er honden van jouw gekozen ras naar de les komen en hen vragen waar zij de hond gehaald hebben,...

MAAR!

- Schrap alle fokkers die meer dan drie rassen aanbieden. Een goede fokker is op de hoogte van de specifieke genetische kenmerken en bijzonderheden van het ras. Fokkers die pups van tientallen rassen aanbieden kunnen dit niet.
- Schrap de fokkers die op hun site vermelden dat er altijd pups ter beschikking zijn. Een goede fokker zal zich beperken tot enkele nesten per jaar. Zijn teven krijgen voldoende rust tussen nesten en worden niet aan de lopende band gedekt.
- Schrap pups die aangeboden worden via tweedehandssites. Een goede fokker heeft een wachtlijst en heeft meestal voldoende reservaties om zijn pups niet op internet te moeten aanbieden. Via deze advertenties riskeer je op pups van broedfokkers te vallen.
- Wanneer je een hond gezien hebt van de fokker, en die hond is agressief zet dan al meteen een groot vraagteken bij deze fokker. Agressie is niet per definitie erfelijk, maar kan dit wel zijn. Dus als je deze fokker op je lijstje behoudt, wees er dan zeker attent op dat je dieper ingaat op deze kwestie en zeker de ouders van de pups wil zien.
- Wanneer je een hond gezien hebt van de fokker en die vertoont symptomen van erfelijke ziektes, zet dan ook een vraagteken bij deze fokker. Ook dit is iets waar je op moet letten bij het gesprek.

Neem contact op met de fokker

Mail of bel de fokker, leg uit waarom je een pup wil aanschaffen en waarom je, na zorgvuldig beraadslagen voor het ras gekozen hebt dat hij kweekt. Een goede fokker zal dit laatste zeker appreciëren, want hij heeft er geen baat bij dat hij ontevreden klanten zou hebben omdat ze een verkeerd ras kozen. Vraag de fokker of je eens bij hem thuis kan langskomen op gesprek en om de moeder- en vaderhond te zien.

Antwoordt de fokker dat hij jou om welke reden dan ook thuis niet kan ontvangen - en de smoesjes zijn vaak zeer origineel - schrap hem van je lijstje.

Mag je wel op gesprek komen, maar kunnen er geen honden aanwezig zijn, ook dan schrap je hem van je lijstje.

Een goede fokker ontvangt met plezier de mensen die een pup van hem willen aanschaffen en zal hen met trots zijn honden en infrastructuur laten zien. Hij is fier op wat hij doet en tracht dit niet te verbergen.

Het gesprek

1. Bekijk het nest: waar groeien de pups op?

Bij een goede fokker groeien ze op in huis, vaak wel in een afgesloten puppark, maar dit staat in de keuken, huiskamer, zodat de pups in contact komen met huiselijke geluiden en atmosfeer. Pups die opgroeien in een buitenkennel of loods missen al een belangrijk deel van de socialisatie.

In het puppark dienen verschillende speeltjes te liggen en dient de omgeving stimulerend te zijn voor een pup, zo ziet een puppark van een goede fokker eruit:

Voldoende ruimte voor de pups, verschillende hoekjes waar de pups rustig kunnen slapen, een speelhoek, in de woonkamer, reeds een bench aanwezig zodat de pups ook daar reeds aan gewend gemaakt worden en uiteraard het geheel netjes verzorgd.

2. Vraag wat de fokker met de pups doet.

Een goede fokker erkent het belang van socialisatie en zal hier al actief aan werken. Hij laat mensen en kinderen bij de pups (mits de nodige hygiëne maatregelen zoals schoenen uit of ontsmetten, handen wassen,...) en laat de pups door deze mensen geknuffeld en opgepakt worden. Hierdoor krijg je een pup die al gericht is op mensen. De fokker maakt de pups gewend aan allerlei geluiden, neemt hen al eens mee naar de dierenarts, in de auto,...

Een goede fokker gaat al van start met zindelijkheidstraining waarbij de pups de gelegenheid krijgen om buiten hun behoefte te doen en hiervoor beloond te worden.

3. Vraag aan de fokker wat zijn tijdsbesteding is.

Een goede fokker kan niet fulltime uit werken gaan. Zo zou er niet genoeg tijd zijn voor de socialisatie en begeleiding van de pups.

4. Vraag om de ouders te zien.

Een goede fokker laat de moeder zien, en laat deze ook bij de pups komen. Behoed je voor een agressieve of bange moederhond! Vaak is de vaderreü geen eigendom van de fokker en zal hij niet ter plaatse zijn, je zou kunnen vragen om deze ook eens te mogen ontmoeten. Let er bij je ontmoeting met de moeder op dat zij contact maakt met jou, is ze vrolijk, terughoudend, wild,... haar karakter kan ze doorgegeven hebben aan haar pups. Val niet voor het excuus: ja, maar anders is ze zo niet hoor, ze is nu beschermend naar haar pups toe. Een goed gesocialiseerde moederhond heeft daar geen probleem mee als haar baasje erbij is.

5. Vraag hoeveel rassen de fokker kweekt en hoeveel nesten per jaar.

Een goede fokker beperkt zich tot één of twee rassen en heeft geen verschillende nesten op hetzelfde moment. Met een teef begint best pas gefokt te worden van zodra ze 2 jaar oud is en ideaal gezien wordt er niet meer dan 3 à 4 keer mee gefokt, met voldoende pauze tussen elk nest (meer dan een jaar). Ook mag een fokteef vanaf haar 8ste genieten van een welverdiend "pensioen".

6. Vraag wanneer de pups het nest uit mogen.

Ideaal gezien mogen de pups het nest verlaten tussen de 7de en de 8ste week. Een fokker die vroeger zijn pups laat gaan denkt aan zijn portefeuille en niet aan het welzijn van de pups. Bij een fokker die je oudere pups aanbiedt moet je je ervan vergewissen dat hij zelf de nodige tijd heeft genomen om de pups verder te socialiseren. Is dit niet het geval dan, of kan de fokker jou niet aantonen wat hij al gedaan heeft met de pups, pas dan.

7. Laat de fokker jou vragen stellen.

Een goede fokker is bekommerd om het lot van zijn pups en zal ook de zekerheid willen krijgen dat je geen impulsaankoop doet, maar weloverwogen hebt nagedacht vooraleer hem te contacteren.

Antwoord dan ook eerlijk op deze vragen, hoe meer je vertelt over jezelf hoe beter een goede fokker een beeld krijgt van welk soort pup in jouw gezin past.

8. Laat de fokker jou adviseren.

Een goede fokker zal je uitgebreid advies geven over het ras en zal daarbij zowel de goede als minder goede eigenschappen uit de doeken doen. Hij zal je meegeven waar je op moet letten bij de opvoeding van zijn ras. Zeg wat je van plan bent om met de hond en vraag ook daar weer of dat overeenstemt met zijn visie op het ras.

9. Inentingsboekje en ontwormingsschema.

Een goede fokker is begaan met de gezondheid van zijn pups. Hij zal je een inentingsboekje meegeven wanneer je de pup komt ophalen waarin een eerste inenting is vermeld en ook het ontwormingsschema. Hij zal je daarover ook nog verder adviseren. Laat zeker niet na om hierover ook jouw dierenarts te contacteren. Vraag hem tijdens het gesprek reeds hoe het zit met paspoort en inentingen van de pups.

10. Erfelijke ziektes.

Informeer eerst of het door jou gekozen ras erfelijke ziektes kan hebben. Zoals heupdysplasie (HD), een heupafwijking, of Progressieve Retina Atrofie (PRA), een oogafwijking. Wanneer dit zo is, is het raadzaam de fokker te vragen naar bewijzen dat ouderdieren zijn getest op deze afwijkingen. Kijk op de website van de rasvereniging van het door jou gekozen ras welke onderzoeken er verplicht zijn om te mogen fokken met ouderdieren, zorg dat je zeker bent dat deze dan ook getest zijn.

11. Informeer u over de prijs voor een pup van dat ras.

Een goede fokker investeert tijd en geld in zijn pups: dierenartsbezoeken, ontwormingen, goede voeding, degelijke infrastructuur. Hij mag dus best wat meer vragen voor zijn pups. Je hoeft niet de duurste fokker van het lijstje te kiezen, maar behoed je voor de goedkope pups.

EEN PUPPY KIEZEN

Je bent grondig te werk gegaan en je hebt de juiste fokker gevonden. Je hebt je op de wachtlijst geplaatst - en wachttijden kunnen soms erg lang zijn, soms is een jaar of twee jaar wachten heel normaal! En dan is het eindelijk zo ver, de pups zijn geboren! Dan wacht je de moeilijke taak om de juiste pup te kiezen! Dus hierbij alvast enkele tips en testjes.

Er zijn ook fokkers die zelf voor jou de juiste pup kiezen. Het kan dat deze zoveel ervaring heeft dat hij inderdaad de juiste keuze maakt. Zorg er dan zeker voor dat je hem voldoende informatie meegeeft over wat je verwacht van een hond. Een fokker die jou zegt de juiste pup voor je kunnen kiezen zonder je achtergrond te kennen wil je misschien wel opzadelen met een pup die niemand anders wou.

Het verdere verloop is een beetje afhankelijk van wanneer je opgenomen hebt met de fokker, voor de geboorte van de pups of erna. Veel fokkers houden tegenwoordig een internetdagboek bij over de eerste weken van de pups. Ook zijn er fokkers die je elke week uitnodigen om de pups te komen "betasten" en zo te zoeken met welke elke pupkoper de grootste "klik" heeft.

Wanneer de pups een week of 5 oud zijn beginnen ze de wereld meer te verkennen en komt ook hun eigen karakter meer naar boven. Dit is dan ook het ideale moment om uw pup uit te kiezen. Maar zoals gezegd, als je al eerder de kans krijgt van de fokker om de pups te ontmoeten, zeker doen! Een fokker met kennis van zaken zal tegen dan een relatief goed beeld hebben wat voor soort hond elke pup zal worden.

Bij jouw kennismaking met de pups moet je letten op hun gezondheidstoestand, hun gedrag onderling en natuurlijk hun gedrag afzonderlijk naar jou toe.

KENNISMAKEN MET DE PUPS

1. De gezondheidstoestand

De pups moeten er allemaal gezond uitzien. De vachten moeten glanzen, de ogen en oren moeten schoon zijn en er mogen geen parasieten in de vacht voorkomen. Let op de ontlasting van de puppy's. Deze moet er stevig en bruin van kleur uitzien. Waterige ontlasting is geen goed teken. De puppy's moeten levendig zijn en niet hangerig. Vraag de fokker om de inentingspapieren. Als het goed is zijn de hondjes ingeënt (normaal op 6 weken) en ontwormd. Wanneer er in het ras bepaalde erfelijke ziekten voorkomen, zoals heupdysplasie (HD), een heupafwijking, of Progressieve Retina Atrofie (PRA), een oogafwijking, is het raadzaam de fokker te vragen naar bewijzen dat ouderdieren zijn getest op deze afwijkingen.

2. Het gedrag onderling

Neem even de tijd om de pups in het nest te observeren. Alle pups moeten vrolijk zijn en nieuwsgierig. Wanneer de hondjes niet alert reageren op hun omgeving is er waarschijnlijk iets aan de hand met het nest.

De pups moeten niet overdreven schrikachtig reageren op vreemde geluiden. Klap bijvoorbeeld eens in je handen en kijk hoe de hondjes reageren.

Observeer hoe de pups zich tegenover elkaar gedragen. Welk hondje lijkt te overheersen? Is er eentje die altijd over en op zijn broertjes en zusjes kruipt? Is er eentje dat altijd het onderspit moet delven?

3. Het gedrag naar jou toe

Begeef je tussen de pups. Welke pup komt naar je toe zonder dat je hem aangemoedigd hebt? Welke pup komt naar je toe met wat aanmoediging? Welke pup komt niet naar je toe?

Verder bestaan er enkele puppytesten die een objectief beeld zouden moeten geven over elke pup. Zoals bv de Campbell test. Echter is het bij zulke test belangrijk dat de tester ervaring heeft. Toch kan je best een aantal testjes doen, zonder dat je daarbij echt een testscorekaart bijhoudt. Ze zullen je alleszins een beeld geven over hoe elke pup reageert in jouw handen en tegenover jou.

Hieronder geven we de volledige uitleg van enkele testen. Aan jou om te kiezen in hoeverre je de test volledig wenst uit te voeren of er enkel een paar ideetjes uit overhoudt. Overleg ook steeds met de fokker, het kan zijn dat deze niet zo geneigd is om alle onderdelen te laten uitvoeren door een tester zonder ervaring, om te vermijden dat de pups geen negatieve ervaringen zouden opdoen.

PUPPYTEST VAN CAMPBELL

Doel van deze test is het karakter van een pup bepalen en de mogelijke evoluties voorspellen (onafhankelijk van de omgevingsfactoren). Voornamelijk wordt er gekeken hoe mensgericht de pup is en de mate waarin de pup de (sociale) overheersing van de mens accepteert.

De puppytest is geen garantie voor het uiteindelijke karakter van de pup. De uitkomst is ook afhankelijk van de bekwaamheid van de testuitvoerder. Uiteraard is de verdere opvoeding van de pup door zijn baasjes ook mee bepalend voor zijn ontwikkeling. In ieder geval is het de moeite waard om een puppytest uit te voeren: het geeft altijd een goede indicatie van de mate van zelfzekerheid en motivatie om iets te leren. Voor een optimaal resultaat dient de puppytest twee keer te worden uitgevoerd op 7 weken. Wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat dit de meest ideale leeftijd is om pups te testen: het zicht, het coördinatievermogen en de motoriek van de pup zijn dan voldoende ontwikkeld. Bovendien zijn juist op die leeftijd de drang om te vluchten voor het onbekende en de neiging tot toenadering met elkaar in evenwicht, zodat de test een optimaal beeld geeft van de persoonlijkheid van de pup. Echter uit ervaring weten we dat de test vanaf de 5de week ook al een beeld geeft over de persoonlijkheid van de pups. Vaak wil een fokker immers niet wachten tot het laatste moment om de pups toe te wijzen aan de kopers en willen vooral andere kopers niet zolang wachten om te weten welke pup de hunne wordt.

De pup wordt getest door een onbekend persoon en op onbekend terrein, zodat hij geen steun kan ontlenen aan een vertrouwde omgeving. Zo kan goed bekeken worden hoe hij zich gedraagt als hij op eigen benen moet staan en hoe hij reageert in een nieuwe omgeving. In het algemeen blijkt dat de test

een goed beeld geeft van de persoonlijkheid van de pup. De test duurt lang genoeg (20-25 minuten per pup) om ook bij hondjes die langzaam op gang komen inzicht te krijgen in hun 'ware' aard. Uiteraard kunnen door training en opvoeding later bepaalde eigenschappen verder worden ontwikkeld of juist worden geremd, maar de basistrekjes die een hond heeft komen onveranderlijk uit de test naar voren.

Ook indien pups de volgende dag opnieuw worden getest blijken de karaktertrekjes die de eerste maal naar voren kwamen opnieuw tot uiting te komen. Met de willekeur van een 'momentopname' blijkt het dus wel mee te vallen.

Indien je een ras gekozen hebt dat deel uitmaakt van de groep jachthonden kan de test ook aangevuld worden met wat jachthondenproefjes die ontworpen zijn door Michael Fox. Bij deze testjes wordt gekeken of de pup 4 voorwerpen wil apporteren en hoe hij deze terugbrengt. Verder wordt er met pens een sleepspoortje uitgezet.

Verder wordt ook gekeken hoe de pup reageert op vreemd geluid, een vreemd voorwerp en op intimidatie. Probleemoplossend vermogen en leervermogen worden nagegaan aan de hand van de 'hekjestest'.

De puppytest moet in een ruimte gebeuren die vrij van invloeden van buitenaf is. Het liefst in een ruime lege kamer waar de pup nog nooit is geweest.

Omschrijving van de Campbelltest

Nadat de pup op de grond is neergezet en de kans heeft gehad om een plasje te doen mocht dit nodig blijken en te kijken waar hij nu is beland, roept de tester hem. Gekeken wordt hoe de pup komt. Is dat vlot en vrolijk of aarzelend, omdat hij het een beetje eng vindt? Of vindt hij zijn omgeving gewoon veel interessanter dan de tester?

Nadat de pup kennis heeft gemaakt met de tester en even over zijn bol is geaaid, loopt de tester weg en kijkt of en hoe de pup volgt. Een pup die op mensen is ingeprent zal in een totaal vreemde omgeving altijd geneigd zijn de tester te volgen omdat deze het enige bekende (een mens) in de omgeving is. Bevindt de pup zich op bekend terrein of zichtbaar/ruikbaar vlakbij iets of iemand dat erg bekend of vertrouwd is (fokker, huis van de fokker, honden van de fokker) dan zal hij eerder blijven waar hij is: in de buurt van het meest vertrouwde. Vandaar dat het dus alleen zin heeft om de test af te nemen op een duidelijk onbekend terrein en dat de fokker, andere pups uit het nest, andere honden en de kennel niet duidelijk zichtbaar, ruikbaar of hoorbaar mogen zijn vanaf het testterrein.

Het komt dan ook zelden of niet voor dat een pup niet volgt als het terrein onbekend is. De wijze waarop kan echter nogal verschillen. Een pup die mensen erg interessant, leuk of vertrouwenwekkend

vindt, zal de tester aan de voet of vlak op de voet volgen. Een ondernemend, onderzoekend of zelfstandig typetje zal de gelegenheid te baat neemt om zijn omgeving intussen te verkennen. Hij stopt even als hij een interessant luchtje of een afgewaaid blaadje of iets dergelijks tegenkomt en volgt wat minder dicht.

De lichaamshouding die de pup aanneemt en vooral de houding van zijn staart, geven tegelijkertijd aan hoe hij zich voelt. Een zelfverzekerde pup zal bijvoorbeeld vrolijk kwispelen, terwijl een wat angstig of onzeker hondje een houding aanneemt die we 'gedrukt' noemen: hij ziet er wat schichtig uit alsof hij bang is dat elk ogenblik de hemel boven op hem zal vallen en houdt zijn staart laag.

Heeft de pup bovendien weinig vertrouwen in de mens dan zal hij ook voortdurend kijken of hij ergens een veilig plekje kan vinden om onder weg te duiken.

De wijze waarop de pup volgt geeft dus al een aardige indruk van het karakter, al is het niet meer dan een eerste indruk, die vaak moet worden bijgesteld. Sommige hondjes beginnen namelijk wel vrolijk en vlot, maar blijken naarmate de test vordert toch niet echt zo heldhaftig te zijn; anderen zijn kat-uit-de-boom kijkers die, als ze eenmaal ontdooit zijn, het leven een groot feest vinden.

Sommige pups storten in en veranderen in zielenpietjes, andere worden helemaal gek en maken de vreemdste bokkensprongen. Maar natuurlijk zijn er ook pups die de hele test door hetzelfde gedrag blijven vertonen. Op voorhand of op basis van het volgen alleen is daar maar weinig van te zeggen.

Scorekaart

1. Komen en lokken:

- A. komt direct, springt op, kwispelt en bijt in handen en broekspijpen
- B. komt direct, geeft poten, kwispelt
- C. komt direct, staart neer
- D. komt aarzelend, staart neer
- E. komt niet, ontwijkt, verstopt zich

2. Volgen:

- A. volgt direct, opspringend, kwispelend en bijtend in schoeisel en broekspijpen
- B. volgt direct, wordt daarbij onder de voet gelopen, kwispelend
- C. volgt direct, staart neer
- D. volgt aarzelend, staart neer
- E. verstart, staart ingeklemd, produceert urine

3. Dwang, vasthouden op de rug (20 sec onderwerping)

- A. worstelt aanhoudend en bijt
- B. worstelt aanhoudend en trappelt
- C. spartelt even tegen en geeft zich dan gewonnen
- D. verzet zich niet maar likt, is ontspannen
- E. verstart, staart ingeklemd, produceert urine

4. Aaien (kop tot staart)

- A. spring op, kwispelt en bijt
- B. geeft poten, kwispelt en likt of zuigt
- C. likt, kwispelt, eventueel onderdrukt
- D. ondergaat de behandeling passief
- E. onttrekt zich, loopt weg staart neer of verstart niet, likt

5. Oplichten of zweven (beide handen; 20 sec)

- A. worstelt aanhoudend en bijt
- B. worstelt aanhoudend en trappelt
- C. spartelt even tegen en geeft zich dan gewonnen, kwispelt
- E. verstart, staart ingeklemd
- D. verzet zich of kwispelt

Evaluatie

De reactie van de pup wordt per onderdeel genoteerd en op basis van het totaal wordt door de tester een karakterprofiel opgesteld.

UITKOMST:				
TEST 1	TEST 2	TEST 3	TEST 4	TEST 5
A-4	A-4	A-4	A-4	A-4
B-3	B-3	B-3	B-3	B-3
C-2	C-2	C-2	C-2	C-2
D-1	D-1	D-1	D-1	D-1
E-0	E-0	E-0	E-0	E-0

Een pup met een sociaal en aangenaam karakter scoort tussen de 10 en 15 punten.

Boven de 15 punten neigt de hond naar agressie.

Onder de 10 punten neigt de hond naar schuwheid.

De uitslag van de test betekent niet dat de honden boven of onder het gemiddeld aantal punten ongeschikt zijn als huis of sporthond. Dit hangt geheel samen met de deskundigheid van de geleider en de omgevingprikkels van de hond.

Extra onderdelen

Jachtinstinct

Tijdens het volgen loopt de tester langs een plaats waar wat vlees ligt rekening houdend met de windrichting, om te zien of de pup reageert op de lucht van het vlees en of hij zijn neus wil volgen, waarna de pup wat vlees mag eten.

Apporteren

Vlak na de kennismaking met de tester en het volgen, wordt gekeken of de pup vier verschillende voorwerpen wil apporteren. De tester speelt met het voorwerp en gooit het vervolgens een eindje weg. Puppy's rennen er achter aan en pakken het op. Maar lang niet alle hondjes brengen het voorwerp ook terug. Sommigen willen het maar al te graag zelf houden. Ze gaan er lekker op liggen kauwen of lopen er hard mee weg. Hun buitdrift is groter dan hun will-to-please. Pups vinden ook niet alle voorwerpen even leuk of hebben een uitgesproken voorkeur. Niet alle pups gaan achter de voorwerpen aan. Er kunnen heel verschillende redenen zijn waarom een pup niet wil apporteren. Sommige pups zijn inderdaad gewoon niet geïnteresseerd in de tester en diens spelletjes en vinden andere dingen veel leuker. Sommige pups vinden de tester daarentegen zo geweldig dat ze niet bij hem weg te branden zijn en helemaal geen oog hebben voor iets anders. Anderen vinden het voorwerp wel erg interessant, maar toch ook een beetje eng. Ze durven het niet vast te pakken en deinzen op het laatste moment terug. Als deze hondjes echter eenmaal weten dat het voorwerp niet eng is om vast te pakken, dan kunnen het best fanatieke apporteerders zijn die het maar al te leuk vinden om wat voor de baas te doen. Verder komt het ook voor dat een pup zo onder de indruk van de test, de nieuwe omgeving of de tester is, dat hij te onzeker en teveel bezig is met het verwerken van nieuwe indrukken om te kunnen apporteren. Ook deze pups kunnen best goede apporteerders zijn als ze eenmaal vertrouwen hebben gekregen, al zullen ze altijd even moeite hebben met een nieuwe omgeving. Aan het einde van de test wordt het apporteren nog een keer herhaald. Door het apporteren te herhalen kunnen wij ook het herstelvermogen en de stabiliteit van de pup testen. De pups krijgen tijdens de test tenslotte ook wat minder prettige dingen te verwerken. Gevoelige hondjes die aanvankelijk heel enthousiast zijn, gaan vaak de test gaandeweg steeds minder leuk vinden en worden onzeker. Het is belangrijk om te weten of de pup daarvan gemakkelijk herstelt als je weer wat leuks gaat doen. Bovendien wordt de test zo op een

positieve manier met spel afgesloten waardoor een eventueel wat geschonden vertrouwen in de tester hersteld kan worden.

Hekjestest

Bij de hekjestest wordt de pup achter een hekje geplaatst dat hem aan drie kanten omsluit, voor, links en rechts, terwijl de tester hem al achteruitlopend roept. Om bij de tester te kunnen komen moet de pup zich eerst van de tester af bewegen. Gekeken wordt hoe en hoe snel hij achter het hekje vandaan weet te komen. Alleen bij onafhankelijke pups is het soms moeilijk om dit te testen, omdat zij niet erg geïnteresseerd zijn in de tester. Hierdoor keren zij zich uit desinteresse af en vinden zo bij toeval de uitgang. Bij pups die echter graag rechtstreeks naar de tester toe willen is het bijna altijd heel duidelijk te zien hoe goed zij zijn in het oplossen van het probleem. Sommige proberen eerst dwars door het hekje heen te gaan en als dat niet lukt gaan ze minutenlang wanhopig zitten jammeren.

Ze denken gewoon geen seconde na en hen moet dan ook eerst gewezen worden waar de uitgang is. Zij kunnen het probleem dus niet zelfstandig oplossen, het moet ze geleerd worden. Andere hondjes kijken links en rechts, doen een paar stapjes terug, vinden binnen enkele seconden de uitgang en storten zich in de armen van de tester. Weer andere doen er wat langer over en werpen zich systematisch tegen het hekje tot ze ineens de uitgang vinden (trial and error methode). Door de test vervolgens te herhalen, wordt het leervermogen van de pup getest. Je ziet dan dat sommige hondjes die eerst wanhopig waren, nu wel binnen een paar seconden de uitgang vinden, terwijl andere pups er nog even veel moeite mee hebben.

Intimidatie

Ook bij een heel ander testonderdeel, de 'intimidatie', een testje waarbij de tester vlak boven de pup gromt en blaft, wordt gekeken hoe gevoelig een pup is en of hij onder de indruk raakt van het 'machtsvertoon' van de mens. De wat meer timide hondjes kruipen weg, bibberen of blijven doodstil wachten tot de bui is overgewaaid. De wat brutalere onderwerpen zich 'actief', zoals dat in vakjargon heet, door te likken of pootjes te geven, terwijl degenen die echt niet onder de indruk zijn vrolijk blijven kwispelen en de tester in de neus proberen te bijten.

Terminologie

Druk: Een hond is druk wanneer zijn gedrag daarbij geen inwendige rem kent en ook van buitenaf min of meer onbeheersbaar is. Druk is een hond wanneer hij maar doorgaat en van geen ophouden weet, zelfs niet als hij tot de orde wordt geroepen. Een drukke hond is meestal ook weinig geconcentreerd, snel afgeleid en springt van de hak op de tak. Alles is even leuk, even interessant en wordt even snel en vluchtig bekeken voor hij weer afstormt op het volgende.

Zacht: Een zachte hond is gevoelig voor indrukken en stemmingen en reageert daar snel op, in positieve zin (b.v. blij, enthousiast) of in negatieve zin (b.v. onzeker of bang). De term 'zacht' geeft dus niet aan HOE de hond reageert, want dat is afhankelijk van de omstandigheden, maar alleen maar DAT hij zichtbaar snel of onmiddellijk reageert. Er is duidelijk een wisselwerking tussen het gedrag van de hond en de omstandigheden, de omgeving of het gedrag van anderen (met name de baas).

Hard: Hard is het tegenovergestelde van 'zacht' in bovengenoemde betekenis en betekent alleen dat de hond veel minder snel en veel minder zichtbaar reageert. Dat betekent niet dat de hond de prikkels van buitenaf niet registreert of zich er innerlijk niets van aantrekt. Alleen is zijn zichtbare reactie niet duidelijk anders. De hond gaat op het oog gewoon (langer) door waarmee hij bezig is en lijkt zijn gedrag niet of nauwelijks te wijzigen.

Deemoedig: Tegenwoordig wordt aan de term deemoedig de voorkeur gegeven boven 'onderdanig'. Het gaat om een nuanceverschil. Deemoedig is correcter en neutraler dan 'onderdanig' dat bovendien vaak de negatieve associatie 'slaafs' en 'kruiperig' heeft.

Een deemoedige hond is een inschikkelijke, meegaande hond, die gemakkelijk de leiding van een ander accepteert en dat ook toont in de wijze waarop hij anderen benadert. De lage, verzoenende, vriendelijke houding die de hond daarbij aanneemt, dient uitsluitend om de ander onmiddellijk

duidelijk te maken dat hij absoluut geen kwaad in de zin heeft of het gezag van de ander wil betwisten (en mag dus niet met angst verward worden).

Aangezien in de puppytest wat dit betreft alleen gekeken wordt naar het gedrag ten opzichte van de mens, betekent de kwalificatie 'deemoedig' hier dus vooral dat de hond de leiding van de MENS gemakkelijk accepteert. Het is dus niet uitgesloten dat de pup zich anders opstelt tegenover andere honden.

Dominant of zelfzeker: 'Dominant' wordt vaak ten onrechte met allerlei negatieve zaken, zoals agressie, geassocieerd. Ook krijgen honden die niet zo goed naar hun baas willen luisteren vaak het label 'dominant' opgespeld. Meestal volkomen ten onrechte, omdat het gewoon het gevolg is van een verkeerde training.

In de puppytest wordt de term echter uitsluitend gebruikt om aan te geven dat de hond de leiding van de mens niet (zonder meer) of moeilijk accepteert en zich ertegen verzet als de mens hem in zijn (bewegings)vrijheid beperkt. Het gaat hier altijd om bewust, doelgericht verzet, om een zich niet willen schikken, zonder dat daarbij sprake is van angst. Ook moet het gaan om situaties waarbij er duidelijk sprake is van contact tussen hond en mens. Een hond die zich aan de leiding van de mens onttrekt omdat hij iets anders interessanter vindt is dus niet (per definitie) dominant. Evenmin is een dominante pup per definitie agressief of wordt hij dat later. Zolang men een dominante hond in zijn waarde laat, maar wel heel duidelijk en beslist aangeeft waar zijn grenzen liggen, is er meestal geen vuiltje aan de lucht.

Tenslotte dient ten aanzien van de kwalificatie 'dominant' nog even te worden opgemerkt dat in de puppytest weer alleen gekeken wordt naar gedrag ten opzichte van mensen en dat het dus weer niets hoeft te zeggen over het gedrag ten opzichte van andere honden.

Tester gericht (voorheen baasgericht) De term baasgericht is inmiddels gewijzigd in tester gericht, omdat de voor de pup onbekende tester natuurlijk niet vergeleken kan worden met de echte baas, waarmee de hond (als het goed is) een band heeft/krijgt.

Indien een pup tester gericht is dan betekent het dat hij gemakkelijk contact maakt met een vreemde die daar zijn best voor doet en dat hij het ook leuk vindt om samen met die persoon wat te ondernemen. Indien de pup tijdens de test de tester bij wijze van spreken niet eens ziet staan en de tester er maar niet in slaagt om contact met de pup te krijgen, dan scoort de pup in de categorie 'op zichzelf' of niet sociaal.

Hieruit kan men afleiden, dat wanneer de pup niet gemakkelijk contact maakt met een vreemde, hij dat in eerste instantie ook niet zal doen met zijn nieuwe eigenaar(s). Sommige honden zijn echter niet zozeer 'op zichzelf', maar zijn gewoon gericht op één baasje. Als de nieuwe baas kans ziet om zo'n pup voor zich te winnen, dan kan het dus best zo zijn dat deze door een vuur gaat voor zijn baasje en enorm baasgericht wordt. In het algemeen zal dat echter niet vanzelf gaan.

Het karakterprofiel

Aan het einde van de puppytest, wanneer deze afgenomen wordt door een professionele tester zal deze een karakterprofiel opstellen. Doorgaans zijn er twee testers, één iemand die de test bij de pups afneemt en één iemand die alles noteert. De testers lopen het lijstje op het formulier af en geven aan welke eigenschappen zij hebben waargenomen en in welke mate. Zo ontstaat een genuanceerd beeld van het type en het temperament van de pup. Het referentiekader dat de testers daarbij gebruiken is de 'gemiddelde' hond van dat ras. Zij vergelijken de pup dus met de andere honden die zij in de loop der (vaak vele) jaren hebben getest. Veel van de in de puppytest genoemde eigenschappen zijn duidelijk voor iedereen.

PUPPY VOORBEREIDINGEN

WANNEER HAAL JE HET BESTE EEN PUP IN HUIS

We zagen reeds het belang van de socialisatie, je weet dan ook dat de eerste maand dat uw pup bij jou in huis is de meest cruciale maand is in zijn ontwikkeling. Wij raden je dan ook aan goed na te denken over het tijdstip waarop je een pup in huis haalt. Heb je het druk op het werk, zijn er veel activiteiten gepland, zitten de kinderen in examens,... geen goede momenten om een pup in huis te halen! Je moet ervoor zorgen dat iedereen in het gezin tijd heeft om zich met de pup bezig te houden, alleen zo kan je garant staan voor een uitgebreide socialisatie en zindelijkheidstraining en het ontwikkelen van een goede band met je puppy.

Ideaal gezien is er de eerste twee weken dat je pup bij jou in huis woont altijd iemand thuis. Zo kan het alleen blijven geleidelijk aan opgebouwd worden, maar kan je ook instaan voor een vlotte zindelijkheidstraining. Het is dus zeker te overwegen om verlof te nemen wanneer je fulltime uit werken gaat!

Wanneer ga je de pup best ophalen bij de fokker? Wel van zodra hij 7,5 tot 8 weken oud is, maar ga je hem dan 's avonds na je werk nog halen? Neen, je maakt best een afspraak met de fokker op een ochtend. Zo heeft je pup daarna nog een hele dag de tijd om aan jou en je huis te wennen vooraleer je gaat slapen. Ook kan je zo reeds trainen op de bench gedurende een hele dag.

VERMIJDEN DAT HET FOUT GAAT

Dit is het cruciale motto in de opvoeding van je pup! Je dient ervoor te zorgen dat je pup geen kattenkwaad kan uithalen, door hem te observeren wanneer je er wel bent en door hem te verhinderen in de fout te gaan wanneer je er niet bent!

Laat jouw pup niet zomaar in huis rond dwalen wanneer je naar de winkel gaat: ontlasting overal, geknabbelde stoelpoten, een geplunderde vuilnisbak,...het zijn mogelijk rampscenario's die je bij thuiskomst kan aantreffen. Laat je pup wanneer je het huis uitgaat in een afgesloten kleine omgeving: zijn "langetermijnverblijf".

Ook wanneer je wel thuis bent, maar geen tijd hebt om je pup in de gaten te houden moet je vermijden dat hij in de fout gaat: je plaatst hem in zijn "kortetermijnverblijf".

Vooraleer je pup dus thuiskomt moet je klaarstaan met zo een omgeving waarin je de pup voor korte en langere periode kan houden. Zorg dat je de principes goed begrepen hebt voor jouw pup er is!

Lange termijn verblijf

Wanneer je niet thuis bent zet je de hond in een afgesloten ruimte. Dit kan een bergplaats zijn, keuken, ... het moet vooral een plek zijn waar NIETS op de grond staat wat hij kan kapot bijten. Beschikt je huis niet over zo een plek koop dan een puppyomheining of grote bench.

Zorg voor een rustige ruimte, niet aan de straatkant waar de hele tijd passage is, zodat je pup niet overprikkeld geraakt.

In deze omgeving heeft jouw pup alles wat hij moet hebben om zich mee bezig te houden en te rusten, zonder verleid te worden tot het plunderen van uw huisraad. Vernielzucht is immers het resultaat van jouw pups verkenningsdrang gecombineerd met verveling.

Deze ruimte moet het volgende bevatten:

- * een mand/slaapplek;
- * een kom met water (voor pups die in hun waterbak kruipen of hem omgooien, bestaan er ook hondendrinkfontein)
- * meerdere kauwspeeltjes met lekkers in, eventueel vastgemaakt met een touw aan de bench, , zodat de pup het niet naar de plek waar hij zich mag ontlasten kan slepen;
- * een hondentoilet, zo ver mogelijk van zijn slaapplek vandaan. (verderop in de handleiding leggen we je uit hoe dit hondentoilet gemaakt kan worden)

Een puppy moet zich nu eenmaal vaak ontlasten, zijn blaas en verteringsstelsel zijn er nog niet op gebouwd dat ze uren ontlasting kunnen ophouden. Door ervoor te zorgen dat hij een plekje heeft waar dit kan, dwing je hem niet telkens in de fout te gaan, omdat jij er niet bent om hem uit te laten!

Door in de ruimte alleen kauwspeelgoed te leggen waar hij op mag knabbelen leer je hem dat hij later niet jouw stoelpoten moet opzoeken, maar dat dit veel fijner is! Aangezien een hond niet tegelijk kan knabbelen en blaffen, zullen je burens ook geen hinder ondervinden wanneer je pup zich zoet houdt met het knabbelen op zijn speelgoed.

Om te vermijden dat je pup teveel eten zou krijgen door te werken met het gevulde kauwspeelgoed, weeg je 's ochtends zijn portie voer af voor de hele dag en verdeel je dat gedurende de dag in de speeltjes. Zo heeft je pup 's avonds niet teveel gegeten!

Je plaatst de pup dus in zijn langetermijnverblijf wanneer je niet thuis bent. Het heeft tot doel de pup te leren op welke ondergrond hij zich mag ontlasten, om rustig te blijven en dat hij mag knabbelen op zijn speelgoed, gedrag waarvoor hij beloond wordt omdat er lekkers uit valt.

Korte termijn verblijf

Wanneer je zelf wel thuis bent, maar even niet met je aandacht bij de pup kan zijn kan je hem in de bench stoppen met het deurtje toe en een kauwspeeltje gevuld met voer. Deze bench is relatief klein, het is niet de bedoeling dat hij hier uitgebreid in kan rondlopen. Zo zou het immers nog kunnen dat hij een hoek van de bench uitkiest om zich alsnog te ontlasten. Je mag hem, zeker de eerste twee weken, hier maximum 1u in laten zitten, want een pup moet die eerste weken nu eenmaal bijna elk uur zich ontlasten. Door hem in de bench te stoppen - zonder hondentoilet - voor korte periodes leer je hem makkelijker dat het in principe de bedoeling is dat hij zich buiten ontlast. Zo kan je op termijn het hondentoilet binnen weglaten (op voorwaarde dat je niet langer weg bent dan dat je hond zich kan ophouden)

Wanneer je deze werkwijze nauwlettend volgt kan je dus in principe geen ongelukjes meer in huis hebben! Is dat toch zo, dan is het je eigen schuld en moet je dus jezelf straffen, niet je pup.

Waarom uw pup elk uur uitlaten?

Op de leeftijd van 3 weken kan een pup zich ong. 45 min inhouden, op 8 weken kan hij dat ong.75 min, op 12 weken is dit 90 min en op 18 weken is dit 2 uur.

Je hoeft het dus niet exact ieder uur te doen, maar regelmaat maakt het voor jezelf makkelijker. Je kan ook een schriftje bijhouden met wanneer hij wat deed, zo vind je er zelf een patroon in.

Veel gestelde vragen

Q: Maar als ik telkens alles aanpas in huis, dan leert mijn pup toch nooit hoe hij zich moet gedragen?

A: Er is een duidelijk verschil tussen pantoffels op de grond laten liggen terwijl je je pup in de gaten kan houden en hem bij je pantoffels laten wanneer je niet in dezelfde ruimte bent. Wanneer hij interesse in je pantoffels vertoont en je bent erbij kan je hem op dat moment afleiden en zijn interesse verleggen, naar bv een speeltje, je toont hem op een rustige manier dat pantoffels niet voor hem zijn, door hem het veel leukere alternatief voor te stellen. Ben je echter niet in de buurt en maakt je pup je pantoffels stuk dan heeft hij hieruit geleerd dat hij dat ten eerste kan, ten tweede leuk vindt, ten derde er niemand zegt dat hij dat beter niet kan doen! Een garantie op een herhaling van deze daad.

Q: Jaaaar, wij vinden een bench maar eng voor zo een pup, of we hebben geen plek om een bench te zetten, of het past niet in ons interieur.

A: Dus u zou liever niet met een bench of puppyren werken? Je moet een pup nu eenmaal in zijn bewegingsvrijheid kunnen beperken wanneer je er niet bent, vooral na wat we hierboven uitgelegd hebben. Ben je er wel, dan zou je er voor kunnen kiezen om hem aan de leiband bij je te houden wanneer je bv een boek leest of TV kijkt en dus niet continue je blik op hem kan focussen. Wanneer je je pup altijd de vrijheid geeft zal je snel merken dat hij allerlei gedrag gaat vertonen waarop je jezelf genoodzaakt zal zien om de hond zijn vrijheid alsnog te beperken.

Dan gaat het echter vaak in deze volgorde: hij mag alleen nog in de tuin (want hij vernielt de meubels), in de garage (want hij vernielt alle planten en graaft in uw gazon), naar het asiel (want hij vernielt alles in de garage) en als hij hetzelfde vernielzuchtige gedrag vertoont bij zijn volgende baasjes moeten we u de afloop niet vertellen... Het klinkt even cru, maar het zijn de feiten!

De vrijheid van uw pup in het begin beperken om te vermijden dat hij in de fout gaat en er voor te zorgen dat hij leert wat wel mag, zal hem in zijn latere leven een veel grotere vrijheid geven dan wanneer u het omgekeerd aanpakt.

Q: Wij vinden het zielig dat de pup dan binnen in de garage of berging moet zitten, dus we zouden hem gewoon in de tuin willen laten, ook wanneer we even geen tijd hebben om er naar te kijken zetten we hem in de tuin.

Dit is uiteraard fijn voor een hond, maar bedenk jezelf dat je hierdoor niet traint aan de zindelijkheid in huis. Wanneer je een familiehond wenst die naast je zetel kan liggen wanneer je TV kijkt, die in huis rustig kan zijn en zichzelf netjes kan gedragen, leer je dit niet door hem grote delen van de dag in de tuin te zetten!

Bovendien is de kans groot dat hij gaat reageren op prikkels die hij te verwerken krijgt: de hond van de burens, kinderen die spelen, als hij de straatkant kan zien: voetgangers, fietsers,... al snel kan jouw pup daar op beginnen blaffen, wat je burens je niet in dank zullen afnemen. Verder zijn pups ook zeer creatieve tuinarchitecten: gaten graven in uw gazon, bloembollen opgraven, mollen uit hun gangen jagen,...maar was dat nu echt wat je wou?

Ook hier geldt dus weer: zorg dat je pup in een prikkelarme omgeving kan rusten wanneer je er niet bent en dat je actief aan zijn opvoeding werkt wanneer je er wel bent. Een pup die vrij is betekent dat er een mens toezicht houdt.

PUPPY BOODSCHAPPENLIJSTJE

Om goed voorbereid te zijn op de komst van uw pup hieronder alvast een boodschappenlijstje van de dingen die je best aanschaft voordat je jouw pup gaat halen:

Informatie over puppyopvoeding

Het staat online vol met informatie over hoe je best een pup kan opvoeden, zindelijk maken, bijten afleren enz. ECHTER behoed je voor informatie van op het internet. Iedereen kan immers informatie plaatsen, de hondenbaas die deze of gene methode heeft toegepast bij zijn hond en vond dat het werkte, de hondentrainer die vasthoudt aan een opvoedingsmethode van 30 jaar geleden. Je begrijpt het al, het is niet evident om tussen al deze informatie de juiste te vinden.

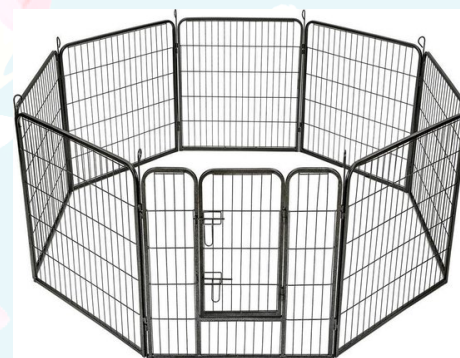
Wat is dan de juiste info?

1. Ze moet het gewenste resultaat hebben
2. Ze moet ervoor zorgen dat je pup uitgroeit tot een leuke, lieve, sociale, blijde hond, die graag bij zijn baasjes is.

Alle methodes die gebaseerd zijn op fysieke correcties: zoals rukken aan de lijn, slipkettingen, de pup op zijn rug dwingen, de pup bij zijn nekvel pakken en schudden, de pup met zijn neus in zijn plasje duwen,... vallen dus resoluut af!

Ook de methodes die gebaseerd zijn op de oude dominantietheorie, waarbij ervan uitgegaan werd dat een hond een wezen was dat er alleen maar op uit was om de baas over de mens te willen spelen en we dus moesten opletten dat hij dat niet meer wou door zijn wil te breken, maar waarbij ondertussen na wetenschappelijk onderzoek bewezen is dat deze methode gestoeld was op foutief onderzoek, vallen ook meteen af.

Bench, binnenhuiskennel of puppy-ren

Kauwspeeltjes om te vullen met lekkere dingen

Hondentoilet

Maak het zelf met een bak en (kunst)gras of koop het in een dierspeciaalzaak. Je kan ook een kattenbak met korrels gebruiken. Dit hondentoilet dient om in de afgesloten ruimte te plaatsen of op het terras indien je de pup langere tijd alleen moet laten.

Drinkbak en eetbak

In een staander kan handig zijn om te vermijden dat ze overal belanden.

Hondenvoer

De fokker zal je als het goed is nog een pakje meegeven van het voer dat jouw pup bij hem kreeg. Ook wat betreft hondenvoeding zijn er heel wat mogelijkheden, vaak ongekend voor het grote publiek. Wij raden je aan om een kwalitatieve hondenvoeding te geven, je zal hiervoor iets meer uitgeven, maar het kan je heel wat dierenartskosten uitsparen. Een pup moet een goede start krijgen in zijn leven, hier hoort zeker een goede voeding bij. In het stukje voeding gaan we dieper in op alle aspecten van een goede hondenvoeding.

Hondenlekkernijen

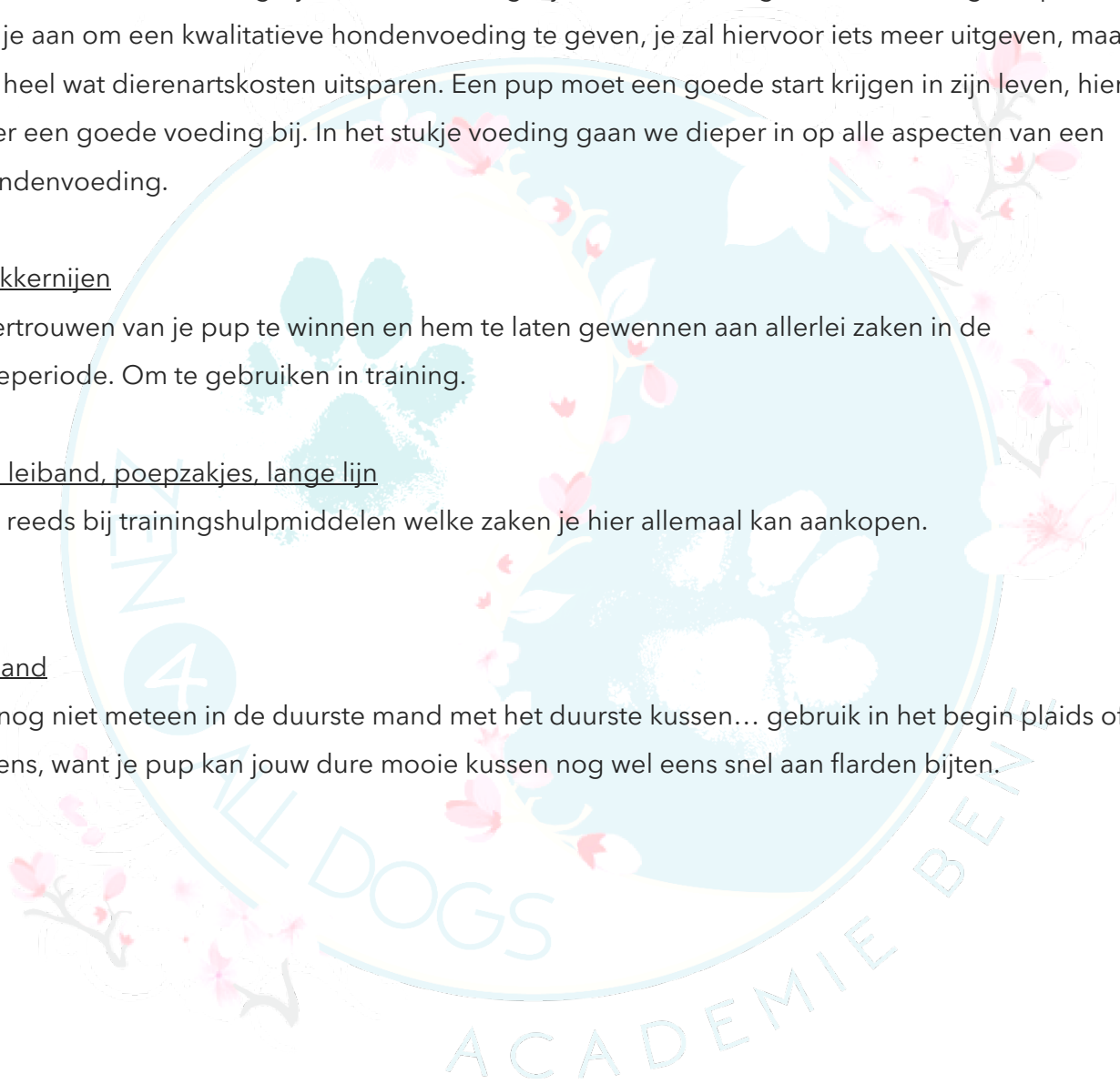
Om het vertrouwen van je pup te winnen en hem te laten gewennen aan allerlei zaken in de socialisatieperiode. Om te gebruiken in training.

Halsband, leiband, poepzakjes, lange lijn

We zagen reeds bij trainingshulpmiddelen welke zaken je hier allemaal kan aankopen.

Hondenmand

Investeer nog niet meteen in de duurste mand met het duurste kussen... gebruik in het begin plaids of oude dekens, want je pup kan jouw dure mooie kussen nog wel eens snel aan flarden bijten.

ZINDELJKHEIDSTRAINING

Zindelijkheidstraining is een kwestie van timing en belonen. Wanneer de pup netjes op de plek plast waar je dat wenst: in de tuin, in het hondentoilet,... dan beloon je dat meteen met iets lekkers. Je pup zal snel de link leggen dat als hij zich ontlast op die plek er een beloning aan vast hangt. Echter je pup moet zover geraken! Het is dus aan jou om perfect te leren voorspellen wanneer je pup zich moet ontlasten en op dat moment hem op de daartoe geschikte plaats te zetten. De rest doet hij wel zelf! Ook op het moment dat je pup zich klaarmaakt om zich te ontlasten en je 100% zeker bent dat hij het gaat doen, dan kan je een cue er aan vast koppelen bv. "Plasje doen". Zo kan je je pup ook leren zich op cue te ontlasten. Uiteraard als hij niet moet dan moet hij niet! Zorg wel dat je pup eerst kan uitplassen en dat je hem niet verstoort terwijl hij nog bezig is, zo zou hij immers kunnen stoppen en is er gevaar dat hij nog moest, maar het ophoudt. Wacht dus met je voertje boven te halen tot hij stopt met plassen/ontlasten.

Waarom bij uw pup blijven wanneer u hem uitlaat? Doe niet zomaar de tuindeur open en laat uw pup buiten. Zo heeft u immers geen enkele controle op het feit of hij wel iets gedaan heeft. Maar u kan hem er ook niet voor belonen, er is dus geen leerproces! Wanneer u dus een pup in de winter koopt, bereid u voor op het feit dat u om het uur uw jas mag aandoen en mee met hem naar buiten gaan!

Geef je pup een paar minuten de tijd om wat te lopen op de uitlaatplek. Laat hem echter niet telkens verder en verder lopen, zo ontdekt hij steeds nieuwe geuren en "concentreert" hij zich niet op het ontlasten. Laat hem enkel een paar meter heen en weer lopen en herhaal dit een paar minuten. Zorg ervoor dat het ontlasten beloond wordt met een voertje dat je pas nadien gaat wandelen of spelen. Het is immers het ideale moment om binnenshuis met je hond te spelen en te trainen, wanneer je weet dat hij "leeg" is.

Wanneer je een wandeling koppelt na het ontlasten is dit de ideale manier om de boodschap te brengen aan je pup: "nadat je je ontlast hebt volgt er een beloning en een leuke activiteit". Vele eigenaars maken de fout om van zodra de pup zich ontlast heeft meteen weer naar binnen te gaan en de pup te negeren. Wat leert je hond dan? Hoe langer ik het ontlasten uitstel, hoe langer ik buiten kan snuffelen en mijn baasje met me bezig is...niet bepaald wat je hem wou leren, niet?

Plast hij niet, zet je hem meteen terug in de bench en probeer je het een half uur nadien opnieuw.

Wanneer moet een pup? Meestal binnen de 30 seconden nadat hij wakker is geworden moet hij plassen, zich ontlasten volgt enkele minuten later.

Ook moet je pup zich gegarandeerd ontlasten na een speelsessie en na het eten en laat je hem ook best uit voor het slapengaan.

Belangrijk voor de zindelijkheidsstraining is dat je enkel de bench gebruikt en niet de afgebakende ruimte waar ook een hondentoilet is. Zo leert hij immers nooit dat het uiteindelijk de bedoeling is om zich te leren inhouden. De enige reden waarom je binnenshuis een hondentoilet hebt is om te gebruiken wanneer je langer van huis weg bent dan dat je pup zich op zijn leeftijd al kan ophouden.

TOCH EEN ONGELUKJE?

Wanneer je toch een ongelukje hebt, dit wil zeggen je pup heeft in huis geplast/zich ontlast en het is niet in zijn hondentoilet, dan ben je onoplettend geweest. Zeg niets tegen je pup, straf hem zeker niet, hij weet immers allang niet meer dat hij de veroorzaker is van wat er op de grond ligt. Experimenten hebben aangetoond dat honden het oorzaak-gevolgverband niet kunnen leggen.

Hondeneigenaars die zeggen "ja maar hij weet dat hij iets mispeuterd heeft wanneer ik thuiskom, want hij kruipt dan in een hoekje" hebben gelijk in die zin dat de hond het gedrag van zijn baas (boos worden) gekoppeld heeft aan wat er op de grond ligt. MAAR hij kan er niet de les uittrekken dat hij "iets mispeuterd heeft" en dat dus niet meer mag doen. Bij het experiment werd er hondendoep van de hond binnen in huis geplaatst (zonder dat de hond het zag) en de hond dook inderdaad in een hoekje, terwijl hij de poep er dus niet zelf had gedropt!

Ook wanneer je je pup betrapt mag je niet beginnen brullen. Hij leert daaruit enkel dat hij moet zorgen dat je hem niet kan zien wanneer hij wat moet doen. Vaak een reden waarom pups plots achter de zetel hun behoefte beginnen te doen.

Enkel wanneer je merkt dat hij wat rondjes begint te snuffelen en je weet "dat is het signaal, hij moet!", pak je hem rustig op en zet hem buiten neer.

Begin ook zeker niet met de pup zijn neus in de urine te wrijven of allerlei andere fabeltjes die "naar men zegt" heel goed zouden werken. Dit is vernederend voor je pup, doet zijn zelfvertrouwen geen eer aan, zorgt voor een totale breuk in jullie relatie met mekaar en kan zelfs leiden tot agressie bij een hond die deze behandeling simpelweg niet pikt.

Begin ook niet je hele huis vol krantenpapier te leggen. Zo leer je je pup niet dat hij niet in huis mag plassen of poepen, maar leer je hem dat hij een alternatieve ondergrond moet zoeken voor jouw vloer. Van zodra je besluit de kranten weg te halen zal je pup dus ook op zoek gaan naar alternatieve ondergronden dan gewoon je vloer: tapijten, deurmatjes, een gevallen handdoek, een jas die op een stoel ligt, je schoenen,...

Wanneer je een ongelukje in huis dient schoon te maken doe je dit best met Groene Biotex, hierin zitten stoffen die de urinegeur neutraliseren. Want eens je pup op een bepaalde plaats zijn geur herkent, spoort dit hem aan om daar opnieuw te plassen/poepen. Gebruik geen bleekwater of ammoniak, hierin zitten stoffen die aanzetten tot urineren op die plek.

BINNENHUIS TOILET

Je kan een kattenbak gebruiken of een speciaal puppytoilet dat je in de winkel koopt. Maar het meest ideale is dat je eigenlijk een hondentoilet maakt uit het materiaal van zijn uitlaatplek. Wens je dat je hond zich later op gras ontlast leg er dan een stuk grasmat in, wens je dat hij dat op stoeptegels doet leg er dan een paar betonnen tegels in. Je kan de plek aantrekkelijker maken door er een spray op te spuiten die je in de dierenwinkel kan kopen en die een ondergrond "aantrekkelijker" maakt om op te plassen/poepen.

VEEL GESTELDE VRAGEN

Q: Wij zouden onze hond graag op een vaste plek in de tuin laten plassen, kan dat?

A: Ja, dat kan, maar...het vereist een zeer consequente aanpak. Je moet er immers voor zorgen dat je zelf telkens meegaat naar de plek die je hiervoor voorzien hebt. Je kan bv. een hoek in je tuin aanleggen met kiezeltjes waarop de pup zijn behoefte leert doen. Door hem telkens hierheen te leiden en hem op die plek te belonen leert hij het belang om daar zijn behoefte te doen.

Ben je echter onoplettend en plast hij toch op het gazon, dan mag je daar absoluut niets op zeggen! Bedenk je dan vooral dat het tenminste al buitenshuis was en dat je de volgende keer maar beter moet opletten. Je kan er ook voor kiezen om de pup telkens eerst op de plasplaats te zetten, doet hij niets dan laat je hem ook niet vrij in de tuin, doet hij wel dan krijgt hij die vrijheid, zo stimuleer je hem nog meer om eerst zijn behoefte te doen.

Q: 's nachts zijn er toch nog veel ongelukjes, hoe komt dit?

A: Bent je ervan overtuigd dat je de hond goed hebt uitgelaten voordat je hem in zijn slaapplek gezet hebt? Heb je de toegang tot water afgesloten? Tijdens de nacht mag je de drinkbak laten staan, maar zorg ervoor dat er enkel een klein bodempje water in zit, veel drinken heeft hij 's nachts niet nodig.

DE NACHTEN

Wat doe je nu eigenlijk 's nachts met jouw pup? Wel er zijn een aantal opties die we kunnen voorstellen:

IK STA OP

Wanneer je besluit 's nachts op geregelde tijdstippen op te staan, je hond wakker te maken en hem buiten op zijn uitlaatplek te zetten, is dit de meest ideale oplossing. Je hond ontlast zich niet binnenshuis en wordt frequenter beloond voor het ontlasten buitenshuis, wat het leerproces alleen maar kan versnellen. De hond slaapt dan in zijn kleine bench, met het deurtje toe. Je zet je wakker, de eerste week om het uur, daarna voer je de tijdspanne tussen het opstaan geleidelijk aan op, tot je de nacht kan doorslapen! Zorg wel voor een drinkbakje. Een hond moet steeds water ter beschikking hebben.

IK STA NIET OP

Om begrijpelijke redenen is het niet iedereen gegeven om meerdere keren per nacht op te staan! Geen paniek, je geraakt er ook wel, het zal alleen wat langer duren. Je laat je pup slapen in zijn langetermijnverblijf. Hij zal zich dus 's nachts wel ontlasten in zijn hondentoilet. Je maakt dat 's ochtends gewoon netjes schoon terwijl je hond het niet ziet (zo maak je je zich zeker niet druk op de hond, zonder dat je het beseft)

DE EERSTE NACHTEN

Je bent je pup 's ochtends bij de fokker gaan ophalen en je hebt gedurende de dag meerdere keren getraind op het wennen aan de bench, je hebt zijn middagmaal en avondmaal in de bench gegeven, je hebt een deel van die maaltijden in een voerspeeltje gedaan en ook dat in de bench gegeven. Dus je hond voelt zich al op zijn gemak in zijn bench. Maar dan komt de nacht en plots is het donker en ben je misschien wel weg, je pup begint te jammeren en blaffen door merg en been, je houdt het niet meer uit en gaat naar beneden... Wat heeft je pup hieruit geleerd? Een bench blijkt toch niet zo leuk te zijn, daar wil ik niet meer in! Als ik jammer en blaf dan komt er uiteindelijk toch iemand om mij te verlossen! Was dit jouw opzet? Neen!

Het is heel normaal dat je pup zich alleen voelt die eerste dagen, de aanpassing van bij zijn broers en zussen, moeder, naar geen bekenden om hem heen is groot. Je moet er dus zijn voor je pup!

Je hebt twee opties: of je leert de pup meteen om op zijn vaste plek te slapen en je legt er zelf een matras naast, zo ben je in dezelfde ruimte, kan je de pup toespreken om hem gerust te stellen dat hij niet alleen is, kan je even je hand door de bench heen steken als teken dat er iemand is. En kan je ook horen wanneer je pup rondjes begint te draaien omdat hij moet plassen en kan je dus tijdig opstaan om hem uit te laten. Elke nacht legt je je matras iets verder van de pup vandaan, zodat hij stilaan went aan het alleen slapen. Dit zal nacht na nacht beter verlopen omdat je pup dan ook jouw huis meer als zijn thuis zal beginnen ervaren.

Zeg je dat je dagen van kamperen op de grond wel al lang achter je liggen, of kan je om praktische redenen niet bij de pup slapen dan kan je ervoor kiezen om zijn bench de eerste dagen bij je op de kamer te nemen. Je verhuist dan de bench elke nacht wat verder van je bed af tot deze buiten de kamer komt te staan, waarna je ze kan verhuizen naar zijn definitieve slaapplek.

VEEL GESTELDE VRAGEN

Q: We zouden graag hebben dat onze hond bij ons op de kamer blijft slapen, kan dat?

In de meeste puppyhandboeken zal je vinden dat dit geen goed idee is. Ik kan er echter inkomen dat je het gezelliger vindt wanneer je je hond gezapig hoort ronken in zijn slaap en dat je dat zelf fijner vindt om in slaap te vallen. MAAR creëer ook hier een afgesloten terrein voor je pup, het is niet de bedoeling dat hij straks je bed onderplast terwijl je slaapt!

Wil je dat je hond bij je op bed slaapt, doe dit dan pas van zodra je helemaal zeker bent dat hij zindelijk is.

Onder geen geval laat je uiteraard je pup 's nachts alleen in het hele huis ronddwalen!

Q: We hebben bij onze pup geslapen maar hij jammert en huilt toch nog

Sommige honden hebben het lastiger met het feit dat ze niet meer omringt zijn door hun moeder, broers en zussen. Maar met jouw aanwezigheid zal hij wel snel rustig worden.

Let vooral goed op dat je geen gewoonte gecreëerd hebt om elke keer hij jankt op te staan en hem bijvoorbeeld uit zijn bench te halen en bij je op bed te nemen! Op die manier bevordert je het jammeren. Het zou ook kunnen dat je pup echt niet kan wennen aan de bench. Dan zou je er ook voor kunnen kiezen om een constructie te maken waarin je zelf mee in het puppy-park slaapt. Doorgaans is het na een week voor je hond vertrouwd genoeg om te kunnen genieten van zijn nachtrust.

BENCH GEWENNING

Gezien de bench voor je hond een plek moet worden waarin hij tot rust kan komen is het belangrijk een rustig plekje uit te zoeken en niet in de loop van alle activiteiten in huis. Maar ook niet in een uithoek van je huis, want je wil je pup niet helemaal uitsluiten van het sociale gebeuren in huis.

Leer de hond eerst te gewennen aan de bench. Leg er een kauwspeeltje of lekkers in zonder het deurtje toe te doen. Laat de hond de bench verkennen zonder hem lastig te vallen. Wanneer hij dit heeft gedaan vul je weer een speeltje, deze keer laat je het de pup ruiken, zodat zijn interesse gewekt is. Je legt het speeltje in de bench en doet het deurtje toe. Je pup zal nu misschien wel aan het deurtje krabbelen om er in te willen, zal naar je kijken van "hé, daar moet ik zijn", je doet het deurtje open en de pup gaat uit zichzelf de bench in, doe het deurtje even dicht en één minuut later weer open. Bouw dit al spelend op. Verlaat op termijn even de kamer, kom weer terug, open het deurtje, ... dit alles zonder veel poeha te maken naar de pup toe, doe alsof het de normaalste zaak van de wereld is dat af en toe het deurtje toe is.

Zorg er zeker telkens voor dat er iets waar hij zich mee kan bezig houden in zijn bench: een gevuld voerspeeltje, een kauwkluijfe, wat brokjes verspreid en verstopt in een handdoek. Je pup in een lege bench stoppen en de deur sluiten is alleen maar een recept voor een jammerende, blaffende puppy! Je wil dat hij zich veilig voelt in zijn bench, het is geen gevangenis! Hij moet leren dat hij de bench uit zichzelf kan opzoeken als hij tot rust wil komen. Dit doe je niet door hem te dwingen in de bench te blijven.

ELKE PUP EEN GOEDE START!

Hondenprofessionals Sam Turner en Martine Burgers schreven samen de fantastische boekenreeks: "Een hondenleven lang fysiek en mentaal in balans". Omdat zij het zo goed neergeschreven hebben leek het ons overbodig het zelf uit te schrijven, daarom is het eerste boek van de reeks "Elke pup een goede start" verplichte lectuur binnen deze module.

In dit hoofdstuk geven we een kort overzicht van de hoofdstukken uit het boek die we opnemen in onze leerstof. We vermelden er telkens de desbetreffende pagina's bij, maar het hoeft uiteraard geen uitleg dat het nuttig is het hele boek te lezen!

HET GROEIENDE PUPPYLIJFJE

Hoofdstuk 4: Wat je moet weten over opgroeiende lijfjes - p.60 - 79

1. Botgroei en ontwikkeling
2. Spieren en hun werking
3. De bouw van een skeletspier
4. Pezen en bot
5. Het ontwikkelende brein
6. Neurologisch netwerk
7. Proprioceptie
8. P4F Balans & Coördinatie training: puppygym
9. Lichaamsbesef
10. Belasting versus belastbaarheid
 De Vijf minuten regel
11. Hoe herken je vermoeidheid bij een pup?
12. De dolle vijf minuten
13. Tandjes wisselen
14. Tandjes wisselen vertaald naar de praktijk

De eerste weken dat je pup in huis is heeft hij ook veel rust nodig. Een pup moet, zoals een kleine baby gewoonweg veel slapen! Zorg dat je dus een goed evenwicht vindt tussen de socialisatie van je pup, de zindelijkheidstraining, het spelen met je pup en het slapen van je pup. Wanneer je pup onvoldoende rust zal hij hierdoor nog opgewondener worden. Hij gaat dan "over de rooie" en begint allerlei vervelend gedrag te vertonen: jammeren, opgewonden springen, bijten in handen, broekspijpen en mouwen. Wanneer je dit gedrag dus opmerkt is het de hoogste tijd om je hond zijn rust te gunnen en hem in de bench te stoppen met een kauwspeltje zodat hij zichzelf rustig in slaap kan kauwen. Hou je ook aan het bewegingsschema tijdens het wandelen: standaard is dit per week een minuut erbij. Met een pup van 8 weken kan je dus 8 minuten aan een stuk wandelen, met een pup van 9 weken, 9 minuten enz. Belangrijk is uiteraard om je pup in de gaten te houden, de ene is al actiever dan de andere. Behoed je ervoor de pup telkens over zijn grens te laten gaan. Zo kan je een kleine pup na een 5 minuten wandelen even in je armen dragen en dan weer een stukje laten wandelen. Je hoeft je dus niet telkens te beperken tot je eigen straat heen en weer! Er bestaan ook doggyrides waarin je de hond kan vervoeren.

PUPPYPERIKELEN

Hoofdstuk 5: Puppyperikelen - p. 84-103

1. Bijten
2. Bijten en een bijtrem aanleren
3. Hoe kun je je pup leren zachtjes te bijten?
4. Waarom je pup een bijtrem aanleren en niet afleren te bijten?
5. Wat je echt niet wilt doen
6. Bezitsagressie
7. Bezitsagressie, hoe ga je ermee om?
8. Voerbaktraining
9. Kauwen
10. Wat nou als je pup iets heeft wat hij niet mag hebben?
11. Spelen
12. Hondenspel
13. Mens-hond spel
14. Spelsoorten
15. Trekspelletjes
16. Te wild spel, hoe herken je de signalen dat de opwinding te hoog oploopt?

17. Zoekspelletjes
18. Zoeken naar voertjes
19. Zoeken naar speeltjes
20. Renspelletjes
21. Ontmoeten van andere honden
22. Verkeer

WAT DOEN MET JE PUP? 8-10 WEKEN

Hoofdstuk 7: 8-10 weken - p.130 - 163

1. Pup ophalen
2. De eerste dag
3. Routine ontwikkelen
4. Visite
5. Zindelijkheid

Week 8: Uitstapjes

1. Samen de grote buitenwereld ontdekken
2. Rondje door de wijk in het donker
3. Rondje park
4. Autoritjes

Week 8: Opvoeding

1. Aandacht!
2. Naamspelletje
3. Hierkomen: hand touch
 - a. Valkuilen
4. Halsband/tuig omdoen
5. Vastpakken is leuk!
 - a. Valkuilen
6. Zelfbeheersing
 - a. Valkuilen
7. Toestemming vragen: release aanleren
8. Loslopen

Week 8: Spelen

1. Trekspelletjes: hoe speel je dit spel?
2. Los!
 - a. Valkuilen
 - b. Waarom spel?
 - c. Einde van het spelletje

Week 8: Puppygym

1. Belasting-belastbaarheid
2. Verschillende oppervlakken
3. Op en over
4. Cavaletti
5. Ergens onderdoor
6. Vliegengordijn
7. Traplomen, dat mag hij toch nog niet?

Week 9: Uitstapjes

1. Op visite
2. Naar de dierenarts
3. Speeltuin

Week 9: Opvoeding

1. Hierkomen
 - a. Valkuilen
2. Aan-en aflijnen
3. Wandelen zonder trekken
 - a. Valkuilen

Week 9: Verzorging

Week 9: Puppygym

1. Oppervlakken
2. Mikado
3. Tunnel/ergens doorheen
4. Mini wip-wap
5. Balanskussen
6. Opzitten met steun

WAT DOEN MET JE PUP? 10-14 WEKEN

Hoofdstuk 8: 10-14 weken - p.164 - 189

Uitstapjes

1. Terrastraining
2. Openbaar vervoer
3. Markt
4. Dierenwinkel
5. Zindelijkheid

Opvoeding

1. Aandacht!
2. Hierkomen: ping pong
 - a. Valkuilen
3. Hierkomen: bowlen
4. Zelfbeheersing
5. Wandelen zonder trekken
 - a. Valkuilen
6. Netjes begroeten van mensen
7. Liggen
8. Wachten voor deur of hek
 - a. Valkuilen
9. Ruilen in plaats van huilen

Verzorging

1. Borstelen/kammen
2. Kin target

Spelen

1. Trekspel: kom maar brengen!

Puppygym

1. Twist en turn
 - a. Valkuilen
2. Dozen parade
3. Wiebelkont
4. Puppygym onderweg
5. Pootjes op krukje
6. Balanskussen: zitten
7. Balanskussen: liggen
8. Pootje geven
 - a. Valkuilen

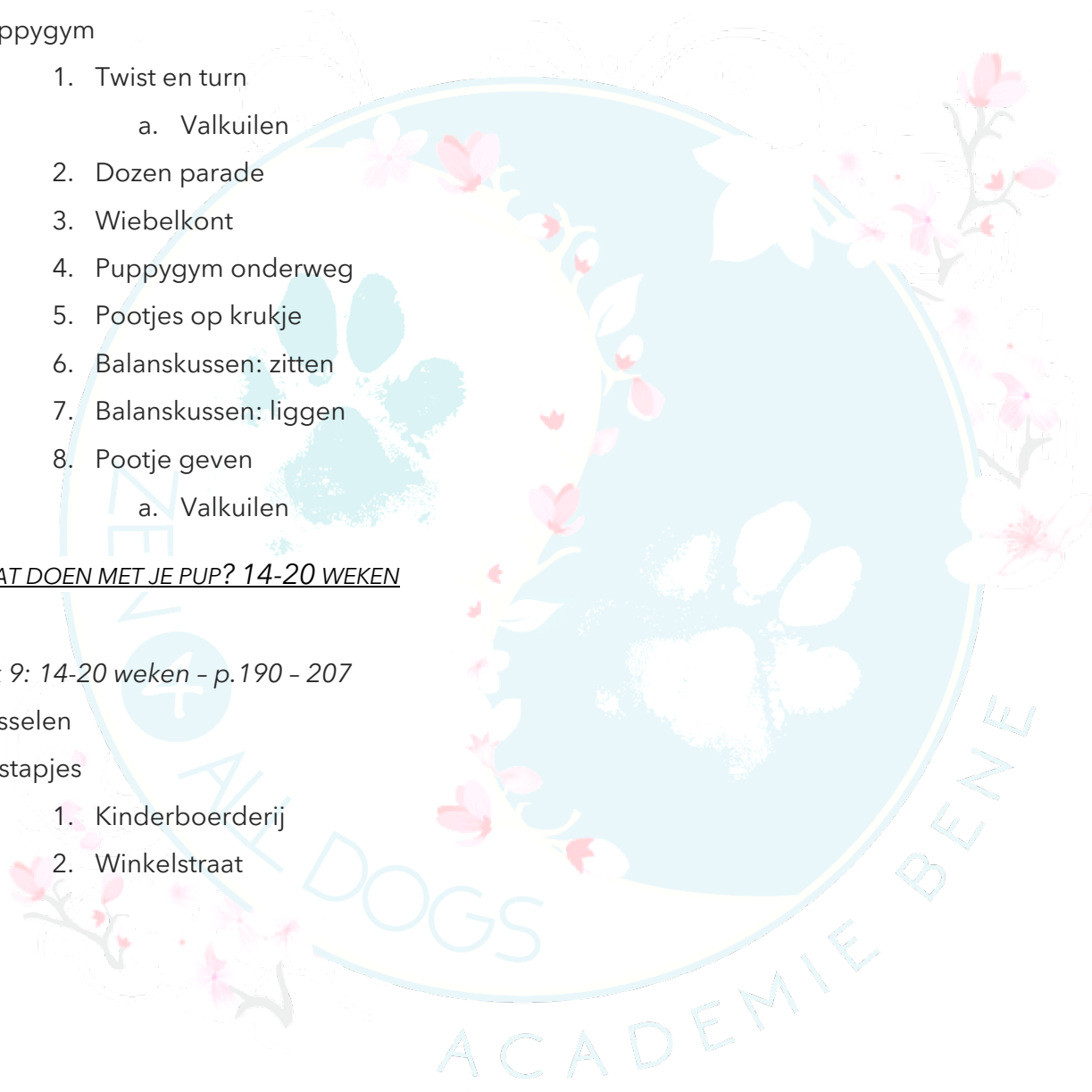
WAT DOEN MET JE PUP? 14-20 WEKEN

Hoofdstuk 9: 14-20 weken - p.190 - 207

Wisselen

Uitstapjes

1. Kinderboerderij
2. Winkelstraat

Opvoeding

1. Hierkomen: niet het lekkers pakken!
2. Zelfbeheersing
 - a. Valkuilen
3. Wandelen zonder trekken
 - a. Valkuilen
4. Begroeten van mensen
5. Wachten voor deur of hek
6. Plaats aanleren
 - a. Valkuilen

Verzorging

1. Oren kijken
2. Kin target
 - a. Tijdsduur opbouwen
3. Plat liggen

Spelen

1. Doosje-in-een-doosje
2. Ballenbak

Puppygym

1. Wiebelbord
2. Balanskussen
3. Plank op balanskussen
4. Krukjes
5. Draaien op een krukje (pivot)

WAT DOEN MET JE PUP? 20-24 WEKEN

Hoofdstuk 10: 20-24 weken - p.208 - 226

Het pre-puberlijf

Naar een fysiotherapeut

Opvoeding

1. Hierkomen: verstoppertje
2. Zelfbeheersing
 - a. Wegkijken = winnen
3. Wandelen zonder trekken
 - a. Valkuilen
4. Zit/Af
5. Handtouch uitbreiden: sticky!
6. Plaats uitbreiden
 - a. Locatie veranderen
 - b. Tijdsduur plaats verlengen
 - c. Valkuilen

Verzorging

1. Tandjes kijken
 - a. Valkuilen
2. Nagels knippen
 - a. Tijdsduur verlengen
 - b. Nagels tellen

Spelen

1. Vangen!

Pre-pubergym

1. Buigen
2. Balanskussen: staan
3. Balanskussen: twist en turn
4. Opzitten met steun
5. Balans houden op een hoog kussen
6. Cavaletti
7. Overzicht puppygym oefeningen - p.234 - 236
8. Puppygym onderweg

SOCIALISATIESHEMA

NAKIJKEN : Pg 228 - 233

MET DE PUP NAAR DE DIERENARTS

Kies vooraf een goede dierenartspraktijk uit. Hoe herken je een goede praktijk? Ze is mee met de laatste nieuwe behandelmethodes, wanneer je op de website of hun Facebookpagina kijkt zie je dat de dierenartsen zich regelmatig bijscholen. Ga vooraf eens langs om kennis te maken en te melden dat je binnenkort een pup in huis wil halen, vaak geven ze je dan puppyfolders mee of geven ze opvoedingsadvies. Aanhoor dit advies: is het verouderd, hanteren ze de dominantietheorie; sta dan sterk in je schoenen! Het wil niet zeggen dat deze praktijk niet deskundig is op vlak van medische behandelingen, maar ze zijn niet deskundig op vlak van opvoeding en gedrag. Dit hoeft niet erg te zijn zolang je zelf sterk in je schoenen staat, maar bedenk je wel hoe je wil dat ze met je hond omgaan mocht hij voor een medische ingreep daar ter plaatse moeten blijven. Je laat je hond met een geruster hart achter bij mensen waarvan je weet dat ze jouw visie op opvoeding ondersteunen.

Eens je een dierenartspraktijk hebt gekozen maak meteen een afspraak zodat je met je pup even op kennismakingsbezoek kan komen. Je kan de pup dan bij hen laten inschrijven. Maar vooral je geeft de pup een eerste ervaring bij je dierenarts die prettig is, zonder dat er een spuit in zijn billen wordt geplant! Zet hem op de weegschaal, geef hem brokjes terwijl hij daar staat. Zet hem op de onderzoekstafel en geef hem wederom brokjes. Kortom zorg ervoor dat je hond de praktijk van je dierenarts als een feest aanziet!

Kleine kanttekening: geef je hond geen brokjes net voor de dierenarts iets pijnlijk bij hem zou gaan doen! Als je naar het principe van klassieke conditionering kijkt dan kan je hond de link gaan leggen

tussen het brokje en een pijnlijke ervaring. Op den duur betekent een brokje bij de dierenarts krijgen de voorbode van een slecht iets!

In dierentuinen en plekken waar wilde dieren in gevangenschap gehouden worden bestaan de laatste jaren meer en meer trainingsprogramma's die er op gericht zijn om de dieren vrijwillig te laten meewerken aan medische ingrepen en verzorging. In vakjargon wordt dit "husbandry training" genoemd. Ook bij honden zien we meer en meer cursussen verschijnen die zich hier specifiek op toespitsten, wat alleen maar toegejuicht kan worden!

OPVOEDEN VAN PUBERS

Vanaf de puberteit lijkt het wel alsof je een andere hond in huis hebt. Z'n oren lijken wel dicht te zitten, alles wat je dacht dat hij geleerd had lijkt hij vergeten te zijn. Kortom samenleven met een puber kan best wat frustraties opwekken.

Lessen die speciaal gericht zijn op pubers zijn ook een absolute must voor hondeneigenaren. Het grootste percentage honden die in een asiel belanden bevinden zich immers in de puberteit. Het is dé periode bij uitstek waarin hondeneigenaren met de handen in het haar zitten en begeleiding nodig hebben om hun hond op het goede pad te houden.

JE PUBER GOED OP PAD

Geen nood! Ook hier schreven Sam Turner en Martine Burgers een boek om de hondeneigenaar hierin te ondersteunen: "Een hondenleven lang fysiek en mentaal in balans: je puber goed op pad."

WAT JE MOET WETEN OVER PUBERLIJFJES

Hoofdstuk 5 - p.108-127

1. Belasting en belastbaarheid
2. Groeispurt
3. Groeipijn
4. Bepiering
5. Spiergeheugen
6. Het puberbrein
7. Hormonale ontwikkeling
8. Geuren opvangen
9. Geuren verspreiden
10. Testosteron
11. Voorhuidontsteking
12. Eerste loopsheid
13. Contact met andere honden tijdens de loopsheid

14. Trainen tijdens de loopsheid
15. Schijnzwangerschap
16. Castreren
 - Op welke leeftijd?
 - Operatie
17. Vroegrijp versus laatrijp
18. Therapeutische check

PUBERPERIKELLEN

Hoofdstuk 7: p.144-163

1. Van pup naar puber
2. Hij doet het niet meer...
3. De neus en hormonen
4. Komen kan echt niet!
 - a. Komen...of toch niet?
 - b. Jaaa, ik kom er zo aan!
 - c. Spel: Tikkertje
 - d. Ik koooommm...hé, een konijn!
5. Ontwikkeling en angstfases
6. Hond-hond interacties
7. Blaffen naar andere honden
8. Reuen
9. Spel: Kijk daar eens!
10. Teefjes
11. Geur afzetten
 - a. Opwinding en markeren
 - b. Geur verspreiden door teven
 - c. Niet willen opvallen
 - d. Opwinding
12. Het is een fase...

PUBERTEIT

Hoofdstuk 8 - p.164-217

1. Opvoeding
2. Netjes meelopen
3. Rondje met je hondje
 - a. Valkuilen
4. Afleiding in zicht
 - a. Valkuilen
5. Aan en uit!
6. Einde van de riem... en nu?
7. Vier voetjes op de grond
8. Parkeren
9. Hierkomen
10. Bowlen
 - a. Valkuilen
11. Keuzes, keuzes!
12. Zelfbeheersing
13. Salontafel
14. Lekkers op de grond
15. Voerbakje neerzetten
16. Oefeningen met voer op de grond
17. Combinatie komen en zelfbeheersing
18. Plaats
19. Mat = liggen
20. Blijven = langer zitten of liggen
 - a. Afstand en tijdsduur
 - b. Opzij en naar achteren wegstappen
21. Wat zeg je? Simon Says
22. Verzorging
 - a. Basisvaardigheden voor verzorging
 - b. Kin op hand
 - c. Tandjes kijken
23. Spelen

-
24. Trekspel
 25. Voerspelletjes
 26. Vangen!
 27. Voertjes balanceren
 28. Puzzels
 29. Bekerspel
 30. Balletje-balletje
 31. Snuffelkleed
 32. Pubergym
 33. Targetstick
 - a. Valkuilen
 34. Sticky touch
 - a. Valkuilen
 35. Lichaamsbesef en motoriek
 - a. Mikado
 - b. Cavaletti's
 - i. Valkuilen
 - c. Plankenparcours
 - i. Valkuilen
 - d. Pivot op krukje
 - i. Begin van het vinden van de heelworkpositie via de pivot
 - e. Parcours van obstakels
 - f. Achteruitlopen naar een target
 - g. Voor-en achtervoettargets
 - h. Rompstabiliteit
 - i. Uitstrekken
 - j. Onstabiel Oppervlak
 - k. Pivot op balanskussen
 - l. Links en rechts kijken op balanskussen
 - i. Valkuilen
 36. Connectie opbouwen

LIFE SKILLS VOOR EEN SOCIALE HUISHOND

In de vorige hoofdstukken en boeken heb je al uitgebreid kunnen lezen hoe je een pup en puber opvoedt en welke zaken belangrijk zijn om aan te leren bij je hond. In dit hoofdstuk willen we nog even een oplisting geven van gedragingen in bepaalde contexten die belangrijk zijn voor een gezinshond om te beheersen. We geven hier enkel uitleg over welk gedrag specifiek belangrijk is, we laten het aan jullie over om tegen module 4 de stappenplannen uit te werken om die bepaalde life-skills aan te leren bij een hond. In Module 4 gaan we dit dan ook in de praktijk toepassen.

DE UIT KNOP

Sommige honden staan de hele tijd AAN. Ze willen steeds wat met je doen, ze eisen je aandacht op, ze zijn rusteloos als je hen geen opdracht geeft, zeker wanneer je hen aan de leiband hebt dan verwachten ze de hele tijd actie. Het is daarom belangrijk om je hond te leren dat hij ook een UIT-knop heeft. In welke contexten zou je deze UIT-knop kunnen benutten?

- Als je tijdens de wandeling met je hond iemand tegenkomt en even een praatje wil maken
- Als je bezoek hebt in huis
- Als je thuis aan het werk bent
- Als je aan het eten bent
- Als je tijdens de hondenles naar de uitleg van de instructeur luistert
- ...

Wat verwacht je van je hond op dat moment? Dat hij in die bepaalde contexten begrijpt dat je niet met hem bezig kan zijn en dat hij zich in rust en stilte moet bezighouden. Het is dus niet hetzelfde dan je hond een cue aan te leren waardoor hij op een bepaalde plaats of in een bepaalde positie moet blijven. Hij mag zich dus wel verplaatsen, maar de nadruk ligt op rustig gedrag in stilte.

ONTSPANNEN WANDELEN

Eén van de grootste en meest voorkomende frustraties bij hondeneigenaren: hun hond trekt aan de leiband! Wanneer je samen met je hond gaat wandelen, is het prettig als je dit op een aangename manier kan doen, hoe groot of sterk je hond ook is.

Waarom trekken honden aan de leiband?

Stel je voor dat je op straat wandelt en plots zie je een aantal meter verderop een biljet van 50 euro liggen, tenzij je al multimiljonair bent - en zelfs dan nog - neem ik aan dat je gaat versnellen. Je wil die 50 euro wel hebben en niet het risico nemen dat een voorbijrijdende auto het biljet doet wegwaaien, of dat iemand anders ermee aan de haal kan gaan. Stel je nu voor dat je aan een leiband hangt, door het versnellen komt hier spanning op, maar je geraakt nog altijd vooruit, dus je denkt er niet aan om te stoppen. Toegegeven, die spanning rond je nek is niet echt aangenaam, maar voor die 50 euro, heb je dat er wel voor over. Opeens krijg je een harde ruk, je kijkt nu wel even om, een beetje boos, want waarom snapt die persoon niet dat je daarheen wil en waarom doet hij je pijn? Maar je ziet nog steeds de 50 euro en begint terug te versnellen. Dit herhaalt zich nog enkele keren, tot je uiteindelijk al trekkend, en ondertussen al redelijk opgewonden van al die tegenstand, de 50 euro bereikt, ze opraapt en in je zak stopt.

Wat heb je nu geleerd? Volharden en trekken, uiteindelijk bereik je je doel wel.

Vervang jezelf in het bovenstaande verhaal door je hond en het biljet van 50 euro door een lekkere geur, een stukje voedsel, een andere hond,... en je snapt het wel: honden trekken omdat het hen uiteindelijk brengt waar ze willen geraken, zij denken dat dat nu eenmaal de manier is waarop wij met hen willen wandelen. We hebben ze dit eigenlijk geleerd...

Voor het ontspannen wandelen aan de leiband bestaan veel verschillende methodes. Wanneer je een stappenplan uitwerkt hou er rekening mee dat we bij voorkeur alleen werken met positieve bekrachtiging! Echter zelfs mits toepassing van positieve bekrachtiging kan je nog verschillende methodes vinden.

Tip: Nog een reden waarom honden trekken is soms omdat wij te traag wandelen voor hen. Het natuurlijk looptempo van een hond is voor ons behoorlijk stevig doorstappen. Wanneer je dus slentert of erg traag wandelt is het voor je hond erg moeilijk en wordt hij extra aandachtig voor geuren en lekkers in zijn omgeving. Door dus iets sneller te stappen maak je het voor je hond aangener. Uiteraard moet dat tempo voor jou ook comfortabel zijn!

LOSLOPEN EN TERUGKOMEN

Wanneer je je hond goed getraind hebt op het terugkomen, onder allerlei omstandigheden met afleiding, dan is het ultieme plezier voor je hond om los te kunnen wandelen met jou. Zo kan hij vrij de omgeving verkennen, het op een rennen zetten wanneer hij er zin in heeft. Kortom: vrij zijn! Het ultieme plezier voor hond en baas. Zien hoe je hond geniet van die vrijheid is prachtig.

Ook hier zijn uiteraard enkele regels:

1. Laat nooit je hond los waar er verkeer kan zijn, hoe goed je hond ook getraind is, een ongeluk is snel gebeurd!
2. Wanneer je een wandelaar tegenkomt met een hond die aangelijnd is, roep dan jouw hond terug en lijn hem ook aan. Misschien is die andere hond niet zo sociaal, respecteer de wensen van de andere hondeneigenaar en laat je hond de andere hond niet platwalsen. Zorg ervoor dat je dus een goede rappend hebt van je hond, ook wanneer hij een andere hond heeft gespot.
3. Laat je hond niet los waar er andere mensen zijn als hij geen goede manieren heeft geleerd en bv opspringt. Train hier eerst op.
4. Wees je ervan bewust dat wanneer je je hond loslaat op een plek waar het eigenlijk niet mag, je een hoge boete kan krijgen. Maar helaas zijn er in België niet veel plekken waar het wel mag...

Begin als je een pup hebt zo snel mogelijk met deze oefening. Thuis, wanneer je alleen bent, van zodra dit goed gaat: wanneer er andere familieleden zijn, wanneer er bezoek is, zo bouw je telkens de moeilijkheidsgraad op. Buiten in de tuin, in het park (zoek een plek waar honden los mogen), in het bos. Een groot voordeel van het zo vroeg mogelijk loslaten is dat zolang de pups jong zijn ze nog niet ver van hun mens weg durven gaan, de wereld is nog groot en onbekend en ook al gaan ze wel op verkenningstocht, ver durven ze nog niet te gaan. Van zodra je pup enkele maanden oud is verandert dit gedrag, hij zal de wereld willen verkennen, zijn onafhankelijkheid wordt groter en het gevaar is bestaande dat hij niet terugkomt wanneer je nu pas begint met deze oefening!

Wanneer we het hier komen trainen in open ruimtes starten we met een lange lijn aan de hond, mocht je je hond toch overschatten ben je hem tenminste niet kwijt! En leert je hond geen succes te boeken door van je weg te lopen.

Op het moment dat je de leiband los klikt (en de lange lijn er aan vast klikt) vraag dan eerst nog een zit aan je hond, hou hierbij de halsband vast, zo leert hij vanuit rust los te lopen en staat hij niet meteen in de startblokken klaar om er vandoor te gaan. Dit beloon je met een voertje. Hij weet nu dat je iets heel lekkers in je zak hebt. Wanneer hij ontspannen zit, dus niet in zijn halsband hangt, dan geef je hem 'vrij'. Hij mag nu zijn eigen gang gaan. Na even rennen en snuffelen roep je hem met zijn naam, je trekt eerst zijn aandacht via geluidjes, beweging, even rennen kan ook helpen. Je zegt pas de cue "Kom hier" wanneer je hond naar je onderweg is en je zeker bent dat hij ook zal komen. Als hij bij je komt pak je eerst met je ene hand de halsband vast en dan beloon je hem uitgebreid met een voertje uit je andere hand en eventueel ook een trekspelletje. Na zijn beloning geef je hem weer 'vrij' en kan hij weer zijn eigen gang gaan.

Ook erg belangrijk, als de hond uit zichzelf contact met je zoekt en naar je toekomt, beloon hem dan met een voertje. Als hij ervaart dat bij de baas komen altijd iets oplevert, zal hij er steeds vaker voor kiezen om je op te zoeken. Moeilijker wordt het als er meer afleiding is. Soortgenoten om mee te spelen zijn voor een jonge hond vaak onweerstaanbaar. Een vuistregel voor het aanleren van de cue 'Kom hier' is: roep hem alleen als de kans van slagen zeer hoog is.

Als je de hond probeert te roepen terwijl hij net uitbundig begint te spelen met een andere hond, zal hij hoogstwaarschijnlijk niet komen omdat hij op dat moment met al zijn aandacht bij het spel is. Wacht liever even af totdat het spel een dood moment bereikt, of de hond zich ineens bedenkt dat jij er ook nog bent en jouw kant opkijkt. Nu moet je alle middelen in de strijd gooien; roep zijn naam en maak hem duidelijk dat jij iets ontzettend lekkers voor hem hebt. Mocht hij nog twifelen, ren dan een stukje de andere kant op, een hond blijft doorgaans niet graag achter. De allerbelangrijkste regel bij het roepen van de hond:

Beloon hem altijd als hij bij je komt.

Zeker in het begin, als hij het komen nog aan het aanleren is, beloon je altijd met een hoogwaardige beloning. Stel hem niet teleur als hij hoopvol komt aanrennen, maar maak er een feestje van. Bij jou zijn moet altijd veilig en prettig zijn.

Hieruit vloeit meteen weer een belangrijk principe voort. Als de hond bij je komt kan je hem niet meer corrigeren voor iets wat daarvoor gebeurd is. Ook als het even geduurd heeft voordat hij kwam, beloon je hem uitgebreid. Op dit moment doet hij iets goeds, hij komt bij jou. Voor deze actie wordt hij dus beloond.

Je kan en mag een hond nooit achteraf straffen. Hij associeert de straf met zijn actie op dit moment, niet met acties in het verleden.

Vergeet ook niet dat het onthouden van een beloning ook een vorm van straf is. Als hij na een tijdje roepen toch bij je komt, dan heeft hij zijn beloning verdiend.

Corrigeren voor wegblijven is overigens in geen geval een goed idee. Je kunt hem nooit op het juiste moment bereiken met een correctie omdat hij op afstand is. Zou je naar hem toe lopen om hem te corrigeren, dan leer je hem slechts om voor je weg te duiken. Hij verliest zijn vertrouwen in jou en gaat je vermijden. Beter naar je luisteren zal hij hier niet van leren.

Belangrijk is ook dat het aanlijnen na het komen op de juiste wijze gebeurt. Lijn hem om te beginnen liefst niet steeds op hetzelfde punt in de wandelroute aan. Hij zal anders misschien niet willen komen als je op dat punt roept. Het aanlijnen moet ook niet het einde van zijn plezier betekenen. Roep de hond naar je toe, pak de halsband dan rustig van onderaf vast en geef hem daarna het voertje. Probeer hem nooit te vangen of vast te grijpen, hij zal slechts leren om sneller weg te duiken. Pak hem ook nooit ruw of hard vast aan zijn halsband, of je zal merken dat de hond dan voortaan buiten het bereik van je handen blijft. Het is niet handig wanneer je hond wegduikt bij het zien van een uitgestoken hand. Leer je hond dat het vastnemen van zijn halsband geen drama hoeft te zijn, telkens als je hond bij je komt, spontaan of wanneer je hem hebt geroepen, neem je even heel kort zijn halsband vast terwijl je hem tegelijkertijd een voertje geeft. Zo leert hij dat hij een uitgestoken hand naar zijn halsband niet hoeft te ontwijken.

Kort samengevat bestaat het aanleren van het komen op cue dus uit:

- Stimuleren en belonen van (uit zichzelf) komen.
- Fouten voorkomen door niet te roepen of te fluiten als de situatie te moeilijk is.
- Niet boos of ongeduldig worden en proberen het komen af te dwingen door middel van dwang of correcties.
- Niet zelf achter de hond aangaan
- Niet bruusk grijpen naar de halsband, maar rustig en langs onderen vastnemen.
- op moment dat de hond bij je komt, halsband even vastnemen en tegelijk een voerbeloning geven.
- Afbouwen van snoepbeloning bij het hier komen hoeft in principe niet, zeker niet als je in de vrije natuur met je hond wandelt zonder leiband. Er is niets belangrijker voor de veiligheid van je hond dan een goeie rappel. Zit er dus niet mee in als je hiervoor blijft belonen met voer.

Komt je hond toch niet terug, maar heb je wel alles uit de kast gehaald, dan blokkeer je hem rustig door middel van de lange lijn, dit is je veiligheidslijn! Je maakt zelf de afstand tot je hond korter door wat dichterbij te gaan en kijkt of je van daaruit zijn aandacht kan te pakken krijgen door middel van geluidjes of beweging te maken. Je kan ook afwachten tot je hond weer uit zichzelf contact maakt en van daaruit opnieuw beginnen. Je hebt nu geleerd dat deze afleiding voor je hond nog te moeilijk was en je hier nog meer op kan trainen.

Een goed stappenplan om het hierkomen te trainen bevat vooral een goede opbouw in afleidingen voor de desbetreffende hond. Je moet weten waar die specifieke hond absoluut heen wil!

ZELFBEHEERSING

Het klinkt zo eenvoudig maar het is een rode draad in het leven van onze hond. We hebben zo graag dat ze beheerst zijn in zoveel contexten en toch is het net dat gedrag wat we als een soort vanzelfsprekendheid beschouwen.

We verwachten dat onze hond begrijpt dat we willen dat hij geduldig is, netjes wacht, beleefd is, maar dit is natuurlijk geen aangeboren gedrag bij je hond, dit moet aangeleerd worden.

We spreken dan over de volgende contexten:

- Rustig wachten tot de deur opengaat en we er doorheen kunnen, bv naar de tuin, bv de voordeur bij het wandelen, bv het tuinhek naar de straat,...
- VERSUS: een hond die je omverloopt om als eerste buiten te staan
- Rustig wachten tot de eetbak/drinkbak op grond staan
- VERSUS: het water van de drinkbak verspreid over je keukenvloer of een regen van brokjes over je heen
- Alles wat eetbaar is of eetbaar lijkt op grond laten liggen
- VERSUS: je schouder uit de kom trekken om iets wat eetbaar leek van de grond op te eten, of iets wat ook echt eetbaar is te scoren

Bij deze is het erg belangrijk om een stappenplan te voorzien dat werkt via positieve bekrachtiging. Je kan hier veel tips en adviezen over vinden, maar de deur tegen je hond zijn neus dichtslaan om hem zelfbeheersing aan te leren valt uiteraard niet onder positieve bekrachtiging!

BEZOEK BELEEFD GROETN

Ook bij dit stappenplan is het fijn er rekening mee te houden dat de hond leert welk gedrag hij wel kan stellen om een begroeting te krijgen en niet dat hij leert dat niemand hem leuk of aardig vindt, wat bij de algemene raadgeving: "negeer hem volledig!" wel ontstaat.

TERRASJE DOEN

Een verzameling van verschillende skills. De UIT-knop, in combinatie met afleidingen zoals een ober die aan de tafel komt, andere mensen die passeren of aan de tafel ernaast zitten, etensgeuren,...

In dit stappenplan is het dus belangrijk dat je rekening houdt met alle mogelijke afleidingen die zich in deze context kunnen voordoen.

BIJ DE DIERENARTS

Verzorgende handelingen: borstelen, pillen toedienen, bij de dierenarts in de wachtkamer, op de tafel, onderzoeken, bloed afnemen,...

MEE MET DE AUTO

Ook deze lijkt een evidentie te zijn, maar is het voor vele honden niet. De auto kan eng zijn. Het is daarom belangrijk je hond op een veilige en voor hem comfortabele manier te vervoeren. Voor sommige honden wil dat zeggen dat ze net naar buiten moeten kunnen kijken, voor andere krijgen ze op die manier teveel prikkels te verwerken en is het beter om meer afgesloten te zitten. Sowieso is het bij wet verplicht om je hond wanneer deze in de passagiersruimte zit vast te maken, in de kofferruimte van de auto mag hij los verblijven zolang hij niet in de passagiersruimte kan geraken. Er bestaan speciale autogordels om je hond op de achterbank vast te leggen, maar ook autobenchen om in de kofferruimte te gebruiken. Het hangt van je hond af wat hij als veilig en comfortabel ervaart.

Ook het reizen met de auto kan aangeleerd worden op een positieve manier, waarbij vooral rekening moet gehouden worden met waar de hond het eventueel moeilijk mee zou hebben: het instappen, het rijden, het vastzitten,...